

JEGYZŐKÖNYV

Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság
2026. szeptember 16-i rendes, nyílt üléséről

Készült:

Veresegyház Város Polgármesteri Hivatala 111. számú termében, 2026. szeptember 16-án, szerdán, 8 óra 30 percre meghirdetett Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság rendes, nyílt ülésén.

Jelen vannak:

Bizottsági tagok: Szénás Zsoltné elnök, dr. Bölskei-Molnár Antal, Gáncs Gábor Vince, dr. Vaszkó Szabolcs, Vastag András

Állandó meghívottak: Cserháti Ferenc polgármester, Kántor Zsuzsanna aljegyző, Balog Erzsébet igazgatási osztályvezető, Szabó László rendszergazda, Felber Orsolya jegyzőkönyvvezető, Holósi Ildikó bizottsági referens

Hivatal részéről: Veressné Györki Melinda alpolgármesteri referens

További meghívottak: Kármán Bernadett, a Kálvin Téri Református Általános Iskola igazgató helyettese, Pásztor Katalin, a Kéz a Kézben Óvoda igazgatója, Ilyés-Piricsi Judit, a Veresegyházi Katolikus Gimnázium Felnőttoktatási Intézményegység vezetője, Prehoda Györgyi, a Fabriczius József Általános Iskola igazgatója, Prehodáné Nagy Éva, a Veresegyházi Katolikus Gimnázium főigazgatója, Kovács Péter, a Veresi Krónika főszerkesztője, Horváthné Haász Veronika, az EGYMI főigazgatója, Kosik Dóra, a Lisznyay Szabó Gábor Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója, Farkas Zsolt sajtóombudsman

Szénás Zsoltné elnök: Tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit. A 2026. szeptember 16-i Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság rendes, nyílt ülését megnyitom. Megállapítom, hogy a bizottság 5 fővel határozatképes. Tájékoztatom a bizottság tagjait és a megjelenteket, hogy a bizottsági ülésről kép- és hangfelvétel készül, mely élő adásban megtekinthető, illetve visszanezhető az önkormányzati tv weboldalán keresztül. A kiküldött meghívó szerint 11 napirendi pont van, a 11. napirendi pont az Egyebek. Az iskolák meghallgatásánál elképzelhető, hogy megfordítanám egy-két napirendi pont sorrendjét, tekintettel arra, hogy lesz olyan, akinek el kell mennie majd, kérem ezt kezeljük rugalmasan. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal a napirendet elfogadta.

Napirendi pontok:

- 1.) Kéz a Kézben Óvoda 2025/2026 nevelési évről szóló beszámolójának és a 2026/2027. nevelési évre szóló pedagógiai-működési munkatervének elfogadása**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök
- 2.) Csatlakozás a 2027. évi Bursa Hungarica ösztöndíj programhoz**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

- 3.) **Kucsa Tamás Városi Sportcsarnok bérbevétele iskolai testnevelés órák megtartása céljából**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök
- 4.) **A Fabriczius József Általános Iskola tájékoztatója a 2025/26-os tanévről**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné
- 5.) **A Kálvin Téri Református Általános Iskola tájékoztatója a 2025/26-os tanévről**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné
- 6.) **A Lisznyay Szabó Gábor Zeneiskola tájékoztatója 2025/26-os tanévről**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné
- 7.) **A Veresegyházi Katolikus Gimnázium és a Veresegyházi Katolikus Gimnázium Felnőttoktatási Intézményegység tájékoztatója a 225/26-os tanévről**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné
- 8.) **A Veresegyházi EGYMI tájékoztatója a 2025/2026-os tanévről**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné
- 9.) **Sajtóombudsman tájékoztatója a Veresi Krónika június, július, augusztusi lapszámról**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné
- 10.) **Gyenizse Felsőoktatási Tanulmányi Ösztöndíj – „Számítunk Rád” pályázat kiírása**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné
- 11.) **Egyebek**

Szénás Zsoltné, a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság elnöke a jegyzőkönyv hitelesítőjének Vastag András bizottsági tagot kérte fel, melyet a bizottság tagjai 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadtak.

1. **napirendi pont: Kéz a Kézben Óvoda 2025/2026 nevelési évről szóló beszámolójának és a 2026/2027. nevelési évre szóló pedagógiai-működési munkatervének elfogadása**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Gondolom mindenki olvasta a beszámolót. A tavalyi évi beszámolóval kapcsolatban a végén lesznek kérdéseim. Kiegészítésképpen mondanám el, hogy az óvoda a házirendben meghatározott időkereten belül, hétfőtől péntekig reggel 6-tól délután 17:30-ig tart nyitva. A nyári zárások rendje, illetve a nyitvatartás rendje is benne van, továbbá a jövő évi beiratkozás időpontja is már tervezve van. Mivel sok a napirendi pont, ezért azt kérem mindenkitől, hogy csak azzal egészítsék ki a beszámolót, ami abban nem szerepel. Átadom a szót Pásztor Katalinnak, a Kéz a Kézben Óvoda igazgatójának.

Pásztor Katalin igazgató: Köszönöm szépen a szót. Nagyon röviden szeretnék köszönetet mondani. Azt gondolom, hogy bőségesen, mind a beszámoló, mind a munkaterv írásban megtörtént. Elsősorban köszönöm a kollégáimnak és ideértve minden kollégának a 2025/2026-os nevelési évben a kitartó és lelkiismeretes munkát. Emellett köszönöm az önkormányzatnak, a képviselő-testületnek, a bizottságoknak és minden osztálynak, aki az intézményben dolgozik, hogy bármilyen kérdéssel, kéréssel, problémával fordultunk feléjük, igyekeztek a legrövidebb időn belül segítségünkre lenni. A beszámolóban igyekeztem leírni, hogy mik történtek az évben. A munkatervből csak annyit szeretnék kiemelni, és természetesen bármilyen kérdésre válaszolok, hogy számomra döbbenet az életkori számok adatai. Az óvodapedagógusok 40-49 év közöttiek. Jelenleg 74-76 fő dolgozik óvodapedagógusként és ebből 7 kollégánk már most nyugdíjas és a 70 év felé közelednek, tehát nem 60-62 évesek. Ők valószínűleg még egy-két évet, ha egészségük engedi, dolgozni fognak. A 40-49 évesek 19 fő, 26%, az 50-59 éves kollégánők pedig 43 fő, ez összesen 82%. Azt gondolom, ha 10 éven belül nem fog valami történni az országban, akkor elképzelhető, hogy probléma lesz, mert majdhogynem mindenki nyugdíjas dolgozó lesz. Sajnos nem

jönnek a fiatalok, és számomra ez egy megdöbbentő adat. Köszönöm szépen, és akkor várom a kérdéseket.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Köszönöm szépen a beszámolót, meg a részletes tájékoztatást. Én itt az utolsó mondatodra csatlakoznék rá, hogy nem jönnek a fiatalok. Ez alapvetően nemcsak helyi probléma, de talán azt is fontos lenne megfogalmazni, hogy miben látjátok a problémát, miért nem jönnek a fiatalok? Nyilván ez egy összetett probléma, de fontos lenne szerintem egy ilyen benyomás, hogy ezt ti hogyan látjátok, illetve, hogy az önkormányzat ebben hogyan tud segíteni, vagy hogyan tud részt venni, vagy mik lehetnek azok a fő irányok, amik ebben valamit segíthetnének is, függetlenül attól, hogy tudjuk, hogy alapvetően a problémát nem helyben kellene megoldani, hanem általánosan, de hátha van olyan szelet, amiben az önkormányzat is hozzá tud járulni. Köszönöm.

Pásztor Katalin igazgató: Azt gondolom, és erről természetesen sokat beszélgettünk, hogy nem is a bérek, hiszen igyekeznek kormányzati szinten most már a béreket valamilyen szinten rendezni. Inkább azt látom a fiataloknál, hiszen fiatalokra lenne szükségünk, hogy nem megfelelő az oktatás. A mi korosztályunkból a legtöbbet óvónőképző szakközépiskolát végeztünk, ami azt jelenti, hogy bent voltunk és láttuk, hogy mi vár ránk. Módszertanilag, szakmailag olyan oktatásban vettünk részt a 90-es években, ami megalapozta a tudásunkat. Nyilvánvaló, hogy az élethosszig tartó tudás és tanulás nagyon fontos. Nekünk is képezni kell magunkat, az új módszereket át kell venni, de aki kijön a főiskoláról, és az teljesen mindegy, mert 40 éves kollégák is jöttek most, hogy idáig a multiban dolgoztak, és úgy gondolják, hogy megpróbálják az óvodai életbe felvenni a tempót. Teljesen más generáció van, és nagyon nehéz. Elfáradnak a kollégák. Akik benne vannak 10-20-30 éve, próbálnak ebben szocializálódni és kitartanak. A fiatalok talán, vagy úgy érve, fiatalok, nem biztos, hogy fiatal, mert lehet egy 40-45 éves pályakezdő is, elfárad. A 6,5 óra nagyon kemény a mostani generációban, és nyilvánvaló, hogy a szülői igényeket is nagyon nehéz kielégíteni. Nem az a probléma, hogy nem tanulnak. Igyekszünk mi is a pedagógiai asszisztenseket motiválni, vannak is ilyen kollégák. Jövőre egy kolléganő végez, bízunk benne, tanulmányi szerződés van 5 évre, hogy intézményünkben fogja folytatni a pályafutását. Jelenleg is 3-4 kolléga van, akit beiskoláztunk, tehát igyekszünk segíteni őket, mert ők fogják tudni, hogy mi vár rájuk, de aki csak úgy elmegy főiskolára és elvégzi, vagy a 2000-es években valamikor elvégezte, és azt hozta neki az élet, hogy multiban tudott elhelyezkedni, kiég, nagyon gyorsan kiég. A megoldást sajnos mi sem tudjuk. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Köszönöm szépen. Korábban azt hittük, hogy elsősorban a bér az, ami nem vonzó a kollégák számára. Ma már ezt a gondolatunkat a jelenlegi bér színvonala azt gondolom, hogy meghaladta, mivel az elmúlt években jelentős bérrendezés történt a pedagógus életpályamodell bevezetésével. Tehát ma már nem feltétlenül a bér, hiszen ezt mutatja az is, hogy multiktól, illetve máshonnan jönnek, és ezek az egykor pedagógusként, óvodapedagógusként végzetek ráveszik magukat, hogy jöjjenek be a pályára, és induljanak el. Amiben mi önkormányzati oldalról tudunk segíteni, és amit Kati is említett, az az, hogy próbáljuk támogatni azokat a bent lévő kollégákat, akiknek nincs még megfelelő felsőfokú végzettségük, hogy tanuljanak, végezzék el a főiskolát, és lépjenek előre. Ez elsősorban a pedagógiai asszisztensi körből tud megvalósulni. Aki bejött az óvodába, egy kicsit megszagolta, hogy miről is van szó, tényleg látta, ahogy mondod, mert látni kell, és akinek ez látszatra, érzetre tetszik, és el tudja magát képzelni óvónőként is, az sokkal jobban rávehető. Ez egy limitált létszám, és nem is mindegyik pedagógiai asszisztensünk akarja ezt, nem is biztos, hogy mindenki alkalmas erre feltétlenül, tehát önmaga is ezt érzi, vagy akár az óvoda vezetése, de azt gondolom, hogy a továbbiakban is ösztönöznünk kell. Ha valaki érez magában ambíciót, akkor végezze el a főiskolát, és ezt támogassa az önkormányzat tanulmányi

szerződéssel, munkaidőkedvezményel, ami a szerződésben benne van, és ezzel a szerződéssel nyilván magunkhoz tudjuk kötni a fiatalokat. Lenne még egy ötletem. Nem tudom, hogy az óvodapedagógusokra érvényes-e, de az egyéb, általános iskolai tanító, illetve tanári szegmensben a Klebelsberg-ösztöndíj, amit a kormányzat köt a pedagógushallgatókkal, az egy nagyon komoly juttatást jelent a felsőoktatási félévek, évek folyamán. Tanulmányi eredménytől is függő, de 100.000 forintnál kezdődik az ösztöndíj. A jelenlegi kollégáink, akik tanulmányi szerződéssel vannak, ők leginkább levelezőn végzik a főiskolát, hiszen mellette dolgoznak. Lehet, hogy rájuk a Klebelsberg-ösztöndíj emiatt nem is érvényes, de a nappali tagozaton járók, és ők az igazán fiatalok, akiket be lehetne vonzani, talán rájuk igen. Ezt meg fogom nézni, hogy az ösztöndíj hogyan megy az óvodapedagógusi szakon. Itt ahány félévet finanszírozott az állam ebben a Klebelsberg-ösztöndíjban, ugyanannyi időt vár el, hogy állami fenntartású, önkormányzati fenntartású vagy egyházi fenntartású köznevelési intézményben töltsön el. Remélem, hogy lassan jönnek ki ezek a fiatalok, akik nyilván csak abban az esetben kötik meg ezt a szerződést, ha tényleg a pályán akarnak maradni, vagy a pályát el akarják kezdeni, és ez lehet még egy olyan merítés, amiből itt majd táplálkozhatunk. E tekintetben akár az ELTE-vel, akár a Váci Főiskolával van is kapcsolat, tehát be lehet csatornázni a fiatalokat. Meglátjuk, hogy ez hosszú távon milyen bejövetelet mutat, mert a számok tényleg rémisztőek. Viszont azt gondolom, hogy a kollégák hűségét is el kell ismernünk, és díjaznunk kell. Nyilván ezt az életpályamodell is adja, másrészt az a kis hűségpótlék is, amit mi fizetünk nekik. Szerintem azért a másik oldalon is van egy gesztus, hogy aki ott van, és mondjuk fárad, az egy kicsit kompenzálva legyen, kevésbé fáradjon el, és maradjon a pályán. A nyugdíjba menetel is úgy szokott mostanában történni, hogy elmennek nyugdíjba a kollégák, de ha egészségi állapotuk engedi, akkor maradnak, és ekkor megváltozik az anyagi helyzetük is, hiszen már járulékot nem kell fizetniük, nekik sem, nekünk sem. Tehát mindkét félnek kedvező a helyzet, és csak a személyi jövedelemadót vonják, ha több gyerek van, akkor még akár azt sem, ezért anyagilag még kedvezőbb helyzetbe kerül, aki nyugdíjasként tovább van foglalkoztatva. Jelenleg ez menti meg a helyzetet, rövid távon ez segít, de hosszú távon valahogy a fiatalokat valóban be kell vonzani. Azt el kell ismerni, hogy a pedagógusbéreket megfinanszírozza az állam. Tehát mindenkinek ki tudjuk fizetni azt a bért, ami neki a törvény szerint jár, és ez már most pályakezdőként sem annyira alacsony. Amit én látok még, és ebben most az új kormányzat szerintem mozdul, hogy elhíresült a pedagóguspálya arról, hogy rettenetesen túladminisztrálttá vált a feladatellátás, és az előremeneteli rendszer is viszonylag nehézkes, és sok energiát igényel, például a minősítés, a mesterpedagógussá válás, ami anyagilag honorált, de sok időt kell a pályán tölteni, és sok energiával lehet odáig eljutni. A KRÉTA-rendszer bevezetése az óvodában nem egy könnyen megoldható dolog, mivel olyan kollégáknak kell az informatika felé fordulni, akik ez idáig kevésbé voltak az informatikában jártasak. Nyilván ezt is az új generáció tudná gördülékenyebbé tenni. Azt gondolom, hogy azok az intézkedések, amik jönnek, mondjuk a minősítési rendszer eltörlése, teljesítményértékelés, ez is egy elég visszás helyzet volt, és rengeteg időbe, energiába került. Bár szerintem a kollégáknak visszajelzést adni a munkájáról az önmagában nem rossz, csak talán a rendszert nem úgy sikerült működtetni, ahogy az a gyakorlatban megfelelő lenne. Mindenesetre ezeken az adminisztrációs terheken úgy tűnik, hogy valamilyen szinten az új kormányzat próbál javítani, változtatni. Ennek át kell menni a köztudatba, hogy ez valóságban segítség, mert most az van mindenkiben, hogy jaj, ide ne gyere, mert itt annyi adminisztráció, papírmunka van, hogy már a gyerekekkel nem is foglalkozunk, csak a számítógépet nyomkodjuk. Nyilván ez egy túldimenzionált dolog, de mégiscsak ez a közvélekedés. Remélem, hogy a kormányzati oldalon ezen is enyhítenek, és akkor egy picit vonzóbbá válik a pálya, mert szakmai munkát szeretnének az óvónők meg a pedagógusok végezni, és nem feltétlenül adminisztratív jellegű feladatokkal megtölteni a napjaikat, vagy akár azt hétvégére hazavinni, mert ez is jellemző lehet. Azt gondolom, hogy önkormányzati és kormányzati oldalról szépen lassan, lépésről lépésre ezt tudjuk kezelni, de mindenhol, és Kati jól teszi, hogy ebben a körben is elmondja, el kell mondjuk, hogy azért itt vannak problémák és időzített bombán ülünk, ha úgy tetszik, de ez nemcsak óvodai, hanem azért iskolai intézményi szinten is jelentkezik, bár ott talán egy kicsit a pályakezdők jobban bejönnek az iskolarendszerbe, mint itt az óvodában látjuk. Egyébként sokkal jobb a helyzet, mint néhány évvel ezelőtt, hiszen volt olyan, amikor 12

óvónőnk hiányzott. Ha jól tudom, akkor jelenleg 4 üres álláshelyünk van, tehát lényegesen jobb a helyzet, mint eddig volt, csak hosszú távon nem megnyugtató. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm a szót, elnök asszony. Katalin, köszönöm szépen a csapat és a pedagógusok munkáját. Gyakorló szülőként is azt gondolom, és mindig elmondom, hogy ez egy nagyon fontos mérföldkő az itt élők életében, hogy a gyermekük iskolaéretté válják, és olyan szerető közegben legyen, ami a veresi óvodákra alapvetően jellemző. Nagyon fontos, és látom, hogy itt a környezettudatos nevelés, illetve a kommunikáció kérdése is egy nagyon fontos szempont lehet. Az együttműködés fejlesztése talán napjaink egy nagyon fontos eleme lehet, ezt látom a beszámolóban. Talán elmondható, hogy az egyik legfontosabb része a gyerekek életének, hogy az egymással való kommunikációra, az együttműködésre fejlesszük, illetve neveljük, segítsük a fejlődésüket ebbe az irányba. Azt szeretném kérdezni, mert sokszor év közben is felmerülnek statisztikai adatok, hogy ez hogyan alakul? Alapvetően a veresi népesség csökkenését látjuk, ez az óvodai létszámot illetően is lekövethető? Látom, hogy van itt még 11 egyéb településről érkező gyermek is, de elmondható, hogy az óvodai korosztályban már a helyben lakók esetében csökken? Több kérdésem van, ezért szeretném, ha lépésről lépésre mennénk végig rajtuk.

Pásztor Katalin igazgató: Azt gondolom, hogy a veresi lakosú gyermekek száma jelen pillanatban stagnál, ezért is van lehetőségünk, és segítjük a környező települések önkormányzatait, óvodáit azzal, hogy felvesszük a gyerekeket, hiszen szabad férőhely esetében van lehetőségünk arra, hogy felvegyük ugyanúgy a 2,5 éves gyermeket, mint a nem veresegyházi lakosú családok gyermekeit. Itt megint országos szinten van probléma. Tehát vannak olyan települések, ahol egyre több beköltöző család van, például nagyvárosokból kiköltöznek, és nem bírja elnyelni az az óvoda csak az óvoda köteles gyermekeket, akik adott év augusztus 31-ig betöltik a 3. életévüket. Tehát az a család, ahol mondjuk szeptember 1-én született a gyermek, azt már nem veszik fel a bölcsődébe, és nem is bölcsődés korú egy 3 éves gyermek, a szülő pedig nem tud visszamenni dolgozni. Itt ebben látjuk a problémát, hogy ez nem igazán van jól kezelve.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Körülbelül hány százalék, akik kívül esnek az állandó lakcímen?

Pásztor Katalin igazgató: Erre nem tértem ki a beszámolóban, de azt gondolom, hogy 10% biztos, hogy nem veresegyházi lakos. Nyilván azt is figyelembe kell venni, ha már a testvére az intézménybe jár, akkor segítem azzal a családot, ha van hely, igyekszem abba a tagóvodába elhelyezni, de még azt is elfogadják a szülők, hogy nem abba a tagóvodába, csak keressek helyet. Vagy épp iskolába ide jár, vagy itt dolgozik a szülő. Próbáljuk a családokat segíteni.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Ezt csak azért kérdeztem, mivel bennünket számonkér a lakosság, mert sok esetben van egy méltányosság is, amiben az önkormányzat eljár. Csak szeretnék egy arányszámot tudni, hogy ilyenkor az ember bátran el tudja mondani, hogy kérem szépen, méltányosságból körülbelül 10% gyermek jár, megértve azokat a problémákat, amit itt hallottunk. A következő kérdésem arra vonatkozik, hogy az iskolaérettség kapcsán milyen visszajelzések vannak az általános iskolákból, ha visszatekintünk mondjuk 10 évet? 2026-ban milyenek a tendenciák, milyen az iskolaérettség?

Pásztor Katalin igazgató: Visszajelzés esetleg a szülőktől jön, az iskoláktól nem szoktunk visszajelzést kapni. Bízok abban, ami most törvénytervezet, hogy visszakapják az óvodák azt a lehetőséget, hogy nem az Oktatási Hivatal fogja eldönteni, vagy épp a Szakszolgálat, hogy a gyermek mehet-e iskolába, vagy nem. Ezzel 2-3 éve küzdünk. Megint a papírmunka, mert gyártjuk a sok papírt, és küldi be szegény szülő egy

nagyon korai időpontban, hiszen január 18-ig kell megkérvenyezni az Oktatási Hivattól. Azt vagy elfogadják a pedagógiai jellemzés alapján, hogy a gyermek nem iskolaérett, vagy visszaküldik a Szakszolgálatba, és akkor gyártja a Szakszolgálat a vizsgálatok időpontját, és méri fel tömegesen, hogy a gyermek mehet iskolába vagy nem. Azt gondolom, hogy mivel az óvónő van leginkább a gyermekkel, képes arra, hiszen a legjobban ő ismeri, hogy el tudja dönteni. Nyilván kikérjük a logopédus, a Szakszolgálat és a mozgásfejlesztő véleményét, akik összeülnek a szülőkkel fogadóórán, és meg tudják beszélni, hogy az a gyermek iskolaérett, vagy nem. Még akkor is van a szülőnek lehetősége arra, ha nincs egyetértés, hiszen mindig a szülő dönt, hogy elviszi, vagy nem viszi el.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: A kategóriák között látjuk a BTMN kategóriát, ennek a száma duplájára nőtt a tavalyihoz képest. Ez mit jelent? Ezek speciális igényű gyermekek?

Pásztor Katalin igazgató: A BTMN az beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő gyermek.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Ez erős különbség egyik évről a másikra, ha mondhatjuk így.

Pásztor Katalin igazgató: Ez pont azt bizonyítja, hogy sokszor a szülő kérésére lesz az a gyermek BTMN-es, és bocsánat, hogy ezt mondom, de vissza tudjuk tartani. És nem azért, mert mondjuk beilleszkedési, vagy magatartási, vagy tanulási problémája van, hanem mondjuk szociálisan nem érett, vagy a figyele még nem lesz arra képes, hogy ő ott januárig fejlődjön. Nagyon sok idő eltelik augusztusig, és egy gyermek fejlődésében egy hónap is rengeteget számít. Tehát ott el kell dönteni, hogy megy iskolába, vagy nem. Régen ez április volt.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Az utolsó kérdésem, hogy mi az a top 3 legrosszabb dolog, amin sürgősen kellene változtatni? Itt hallottuk az óvodapedagógusok utánpótlását. Illetve mi az a 3 legjobb, amit fel tudnál sorolni az elmúlt évben, ami nagyon jól sikerült?

Pásztor Katalin igazgató: Polgármester úr említette a rengeteg adminisztrációt. Ezt tényleg érzem a kollégáknál, hogy a szakmai munkából vesz el. Azt gondolom, hogy az OviKRÉTA-nak nincs oly mértékben sok értelme, amiből a szülő bármit is megtudhat, hiszen csak adatok vannak fent. A naplórendszerrel sem gondoljuk, hogy jó. Idáig is számítógépen vezették a kollégák a naplót, saját naplót dolgoztunk ki, amit a tanfelügyelet elfogadott, és maximálisan pozitív véleményt kaptunk, nem voltak olyan fejlesztendő területek, mint például más intézményekben a gyermek személyiségfejlődését illetően. Tehát maga a rendszer nem jó, mert mondjuk egy óvodapedagógus fél óra alatt meg tudna egy tervezetet írni, itt lehet, hogy 1,5 óra, mert bonyolult a felület. A teljesítményértékelés megint egy nagy kérdés. Megint a rengeteg adminisztráció, mert a kollégák idáig is csinálták, írták a célokat. Nem tudtunk akkora pénzületi különbségeket tenni, nyilván próbáltuk. Nehéz volt elfogadni a kollégáknak azt, hogy valaki miért csak 60%-os, mert nem biztos, hogy 60%-os, de a leutalt összeg erre kényszerítette a kollégákat. Mindenki elfogadja, hogy nincs 100%-os ember, hiszen mindenkinek fejlődni kell, csak ezt pszichésen volt nehéz a kollégáknak feldolgozni. A harmadik, hogy a szülőkkel való kommunikációban nagyon sok probléma, nem egyetértés van, ezért rengeteg a fogadóóra, a rengeteg rendkívüli szülői, satöbbi, satöbbi. Pont erre szerveztem egy továbbképzést, ami október 16-án lesz. Egy előadót hívtunk, hogy segítse a kollégákat. Nagyon jók lennének a csapatépítő tréningek, hiszen a kollégáknak is fel kellene venni a mostani generációval a tempót. Nehéz, és erre kellene továbbképzéseket, vagy tréningeket szervezni a kollégáknak. Tehát erről már beszélgettünk. Ez lenne a 3 negatív dolog, ami most hirtelen eszembe jutott. Mi a 3 pozitív? Az egyik, hogy a béreket igyekeztek rendezni. Amivel nagyon nem értünk egyet: én mindig is egyetértettem azzal, hogy egy húszéves dolgozó és mondjuk egy ötvenéves ugyanazt a teljesítményt hozhatja, és a bére lehet ugyanannyi, hiszen egy fiatal megújít, hozhat be új ötleteket, egy idősebb a régi módszereket adhatja át a

fiatalabb kollégának. Nem is ez a probléma, hanem inkább a sávok között, tehát a PED I. a gyakornok, és míg a gyakornoknak plusz havi pótlékot, vagy nem tudom pontosan, mi a megnevezése, biztosítanunk kell, a PED II. majdnem ugyanott van. Nincs miért megcsinálni, hogy PED II. legyen, mert az csak 5.000-7.000 forint bruttóban. Dolgozom vele egész nyáron, és még utána a gyakorlatban is mutassam be. Nem a minősítéssel van gond, hiszen én is megcsináltam, de én nem óvodapedagógusként, hanem vezetőként minősültem. Még ennek is utána kellett járni, hogyan lehet, hiszen nem voltam a gyermekek között. Az megint csak egy kirakat lett volna, ha bemegyek, és bemutatom, hogy mit is tudok. Nincs igazán a gyakorlatnak és a dokumentumnak értelme, és nincs közöttük összefüggés. Tehát nem is a bérekkel van gond, hanem inkább az elosztással. Pozitív még, hogy egy nagyon jó csapat vagyunk, tehát amikor bármilyen rendezvény, városi rendezvény kerül megrendezésre, akkor már arra is figyelünk, hogy tehermentesítsük a kollégákat. Minden évben más tagóvoda vesz részt, így a kollégák aktívan részt tudnak venni ezekben a feladatokban. Azt gondolom, hogy a szülőkre, a gyermekekre és a kollégákra is igaz, hogy szeretik az intézményünket, tehát szívesen jönnek hozzánk dolgozni, illetve a gyermekeket is szívesen hozzák a szülők. Köszönöm szépen.

Dr. Bölskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Cserhádi Ferenc polgármesternek.

Cserhádi Ferenc polgármester: Arra szeretnék ráerősíteni, és a bizottság tagjainak legyen teljesen egyértelmű, hogy a veresegyházi Kéz a Kézben Óvoda egy népszerű és vágyott intézmény a szomszédos települések, illetve a térség körében, és az egyetlen olyan intézmény, amely a 2,5 éves kor felett felveszi, illetve átveszi a gyerekeket. Egyetlen szomszédos település sem teszi ezt meg, nyilván férőhely hiányában nem. Nekünk az az elsődleges, és nyilván az óvodavezetővel is az a megállapodásunk, hogy minden veresi gyereket fel kell venni, és ez így is történik. Nyilván a jogszabályi keretek között a 2,5 évest is. Ennek nemcsak politikai okai vannak, mert ezért vagyunk, hogy a veresi gyerekeket ellássuk, hanem anyagi oka is van, hiszen az intézmény alapvetően normatívából működik, és a normatívát a gyerekek után kapjuk. Nekünk az a fontos, hogy szeptember végén hány gyermek van fizikailag az intézményben. Nem is az, hogy hányat vettünk fel, hanem aki jelen van és részt vesz az intézményi ellátásban. Ez a veresi gyermekek tekintetében megvalósul, és az ezen felül lévő szabad férőhelyeinket töltik fel a város határán kívülről jövő gyermekek egy már szerintem évtizedekkel ezelőtt kialakult eljárásrend szerint. Az élvez előnyt, akinek itt dolgozik a szülője, akinek már ide jár másik gyermeke, vagy éppen már az iskolában van a gyermek, tehát van valamifajta veresegyházi kötődése, és utána jöhetnek azok, akiknek csupán a vágyuk, hogy ide járjanak. Ennek persze sok oka lehet, sokszor ez logisztikai, közlekedésszerű és egyéb, a munkahellyel való összeegyeztetés miatt van. Ugyanez nyilvánul meg a Fabriczius Általános Iskolával összefüggésben is, hogy oda is szeretnek határon túlról jönni a gyermekek, és a zenei osztályon kívül ennek szűkebb a mezsgyéje és lehetősége. Ez a legfontosabb, hogy minden veresi gyermeket el tudunk látni. Érkezett hozzám a nyár folyamán olyan polgármesteri telefon, amit most név nélkül és településnév nélkül mondok, hogy indítsunk el egy olyan csoportot, amely csak az adott település gyermekeit veszi fel. Erre nem volt lehetőségünk és szándékunk sem, de a környező települések óvodavezetőivel Kati a beiratkozás időszakában napi kapcsolatban volt, és arról támogattuk őket, hogy akit tudunk, felvesszünk, és ez így is történt. A létszám fel van töltve az óvodában, tehát tulajdonképpen számíthatunk a normatív finanszírozás kimaxolására, úgyhogy e tekintetben szerintem jók vagyunk. Veresegyházi család, gyermek nem kerülhet hátrányba, annyiban igen, amit Kati is mond, hogy nem biztos, hogy abban a tagóvodában vagy abba a csoportba kerül, mert ez szervezési és a csoportlétszámtól függő is. A csoportlétszámot elsősorban a csoport területnagysága alapján tudjuk megállapítani, de a bent lévő, valamilyen fajta nehézséggel küzdő gyermek, aki duplán számít vagy máshogy, azt is figyelembe kell venni. De azt gondolom, hogy jól sikerült ez a beiratkozás az idei évben is, és feltöltöttük azt a létszámot, amivel jó szakmai munkát tud végezni ez

az intézmény. Jó munkát kívánok mindenkinek, és köszönöm az eddigi szakmai munkátokat, és remélem, hogy egy sikeres nevelési év elején állunk.

Szénás Zsolt elnök: Én sem szeretném tovább szaporítani a szót, csak egyetlen dolgot emelnék ki, mert a kérdéseim közben válasza találtak. Sok madárbarát, illetve környezettudatos nevelés van az óvodában. Örömmel olvastam, hogy a hagyományörzés is fontos dolog, és ezt tartjuk meg. Igazából igen, vannak jelenlévők is a hagyományörzők között, úgyhogy ápoljátok velük a kapcsolatot, és legyen még szorosabb. Említetted, hogy az önkormányzati rendezvényeken is mindig részt vesz az óvoda, hogy a gyerekek kapjanak ezekből ízelítőt. Köszönöm szépen a munkátokat. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki javasolja a képviselő-testületnek elfogadásra a Kéz a Kézben Óvoda 2025/2026. nevelési évről szóló beszámolóját és a 2026/2027. nevelési évre szóló pedagógiai-működési munkatervét, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést és meghozta az alábbi határozatot:

51/2026.(IX.16.) KKIB határozat

- 1) Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága a Kéz a Kézben Óvoda 2025/2026. nevelési évről szóló szakmai beszámolóját javasolja a Képviselő-testületnek elfogadásra.
- 2) Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága a Kéz a Kézben Óvoda 2026/2027. nevelési év Pedagógiai-működési Munkatervét javasolja a Képviselő-testületnek jóváhagyásra, amelynek értelmében:
 - Az óvoda nyitvatartása: a Házirendben meghatározott időkereten belül tart nyitva, hétfőtől péntekig reggel 6:00-tól délután 17:30-ig.
 - A nyári zárás tervezett időszaka:
 - 1., 2., 4. számú tagóvoda tervezett nyári zárása: 2027. június 28. – július 23.
 - 3., 5., 6. számú tagóvoda tervezett nyári zárása: 2026. július 26 – augusztus 19.
 - Jelentkezés és beiratkozás a 2027-2028. nevelési évre:
Meghatározott időszak: adott év április 20. -május 20. között
Tervezett időpont: 2027. április 26. hétfő 8:00-13:00
2027. április 27. kedd 13:00-17:00
Helyszín: 6.számú tagóvoda, Hétvezér u. 6., illetve online.
- 3) A Bizottság felhatalmazza az elnököt, hogy a döntés ismertetését a Képviselő-testület felé továbbítsa.

Határidő: 2026. szeptember 23.

Felelős: elnök

2. napirendi pont: Csatlakozás a 2027. évi Bursa Hungarica ösztöndíj programhoz

Előterjesztő: Szénás Zsolt elnök

Szénás Zsolt elnök: Ez most került kiírásra, és így tudunk csatlakozni az országos programhoz. Ez azt jelenti, hogy a tanulóknak adunk 5.000 vagy 10.000 forintot, de lehet többet is, ahogy a keretünkből kijön. Van olyan, aki most fejezi be a középiskolát, és ő háromszor tíz hónapra fog pénzt kapni, de van olyan, aki csak egy évig kapja ezt az ösztöndíjat. Tavaly már felemeltük az egy főre jutó nettó jövedelem határát 220.000 forintra, mert elég kevesen jelentkeztek, és próbáltuk ezzel is ösztönözni a beadandó pályázatok mennyiségét. Még egy fontos dolog, hogy ezt csak szociálisan rászoruló gyermekek vehetik igénybe, tehát

ez nem olyan ösztöndíjpályázat, amely tanulmányi eredménytől függ. Van-e kérdés, hozzászólás? Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Az értékhatáron tervezünk-e változtatni?

Szénás Zsoltné elnök: Felfelé vagy lefelé?

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Lefelé semmiképpen nem javasolnám. Az ügyel mindig az a probléma, hogy kevesen pályáznak erre. Ennek alapvetően két fő okát látjuk. Az egyik a stigmatizáció, hogy ez szociális alapon jár, és ez lehet, hogy többeket elriaszt. A másik, amire gondoltunk, hogy ez az értékhatár megfelelő-e vagy sem. Itt a korábbi években is már arról beszéltünk, hogy a nettó átlagkeresethez próbáljuk ezt valahogy igazítani. Azt gondoljuk, hogy egy nettó átlagkeresettel, vagy az alatt azért bele lehessen ebbe férni. Gyorsan ránéztem, és most bőven 500.000 forint fölött van a nettó átlagkereset, míg ez egy 4 fős család esetében azt jelentené, hogy ott is bőven meghaladja a 250.000 forintot az egy főre jutó nettó átlagkereset. Szerintem ezt az összeget is felülvizsgálhatjuk.

Szénás Zsoltné elnök: Tavaly elég jelentős emelést hajtottunk végre.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Azt gondolom, hogy évente, ahogy a reálbérek változnak, ahogy az infláció is nő, illetve ahogy a megélhetési költségek is alapvetően nőnek, ezt illene minden évben ehhez igazítanunk. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Mivel ez hátrányos helyzetű, szociálisan rászoruló hallgatók számára van kiírva, ezért nem emelnék még rajta, de ha van konkrét javaslat, akkor megvizsgálom.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Az nem kérdés, hogy ez szociális célú támogatás. Az a kérdés, hogy mekkora merítésből dönthet úgy a bíráló, hogy támogatásra ajánlja vagy sem. Szerintem nincs azzal baj, ha támogatjuk ezt a keretet, többen pályáznak, és abból kell nekünk szűrni. Szerintem az sokkal nagyobb baj, hogy már eleve kevesebben tudnak pályázni az összeg korlátossága miatt. De nyilván ez egy olyan kérdés, ami sok szempont alapján mérlegelendő. Fontoljuk meg! Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: A sok kicsi sokra megy alapon a költségvetés teherbíró képességét is figyelembe kell vennünk, ezért nem javaslok az összegben változtatni. Ez az, ami biztosan a 2027-es költségvetésbe beépíthető. Ezt most nem támogatnám. Szerintem a korábbi évben ezt a mértéket rendeztük, ahogy elnök asszony elmondta. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm a szót, elnök asszony. Egyetértek Vaszkó képviselővel, tehát támogatjuk, emeljük meg ezt az összeget, már nem a támogatás összegét, hanem a támogatásban részesülők körét bővítjük ki, hiszen előfordulhat az a helyzet, hogy valaki albérletben lakik, és már mindjárt más a helyzet az egy főre jutó jövedelem tekintetében. Tehát ezt ne vessük el. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm. Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Köszönöm. A költségvetési korláthoz szólnék. Ezek szerint Bölcskei

képviselő úr javaslatával együtt nem challengeli a költségvetési korlátot a javaslatom. Itt meg van határozva egy összeg, amit erre költhetünk, ezen belül kívánnék vagy akár mondhatom, hogy kívánunk maradni. Ez csak azt jelenti, hogy a pályázók körét tágítjuk, a támogatás összegének tágítására ez nem vonatkozik. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm. Esetleg egy konkrét javaslatot kaphatok, amit meg tudunk szavazni? Átadom a szót Cserhádi Ferenc polgármesternek.

Cserhádi Ferenc polgármester: Ha két szülő van, és mind a két szülő minimálbért keres, és négyen vannak a családban, akkor az egy főre jutó jövedelem 107.000 forint. Szerintem ennek duplája van az előterjesztésben. Nem gondolom, hogy ezt olyan nagy mértékben tovább kellene emelni, mert akkor már az nem szociális alapú. Van olyan támogatási rendszerünk, amely nem szociális alapon megy. Mivel nem ismerjük a jövő évi garantált bérminimum szintjét, nem tudjuk, hogy ez milyen mértékben emelkedik, emelkedik-e egyáltalán. A kormány e tekintetben megkezdte a tárgyalásokat, de nincs hírünk, úgyhogy kitágíthatjuk ezt a kört, de ha kitágítjuk, akkor maga az ösztöndíj összege a keretösszeg elosztásával lesz kevesebb. Bocsánat, de a másik számítási rendszert nem értettem, nem figyeltem, mert a minimálbért számoltam.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen. Én ezt másképp látom. A minimálbér és egyéb dolgok valóban nem egy szociális kategória. Ellenben két éve itt ülünk, és mindig az a probléma ebben a bizottságban, amikor erről az ösztöndíjprogramról beszélünk, hogy nagyon kevés a jelentkező. Tehát ebben látnám a lehetőséget. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Akkor konkrétan módosító javaslatként javaslok a 270.000 forintot, és kérem, hogy erről szavazzunk külön. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: A másik a 220.000 forint, ami benne van az eredeti előterjesztésben. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja a módosító javaslatot, mi szerint az egy főre jutó nettó jövedelem 270.000 Ft maximum összeg legyen, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta a módosító javaslatot, és meghozta az alábbi határozatot:

52/2026.(IX.16.) KKIB határozat

- 1) Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága javasolja a Képviselő-testületnek a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat benyújtásának feltételeként a pályázónak és a vele egy háztartásban élők egy főre jutó nettó jövedelmét 270.000 Ft maximum összegben megállapítani.
- 2) A Bizottság felhatalmazza az elnököt, hogy a döntés ismertetését a Képviselő-testület felé továbbítsa.

Határidő: 2026. szeptember 23.

Felelős: elnök

Szénás Zsoltné elnök: Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja a módosított előterjesztést, igennel szavazzon.

Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 4 igen, 0 nem, 1 tartózkodó szavazattal elfogadta a módosított előterjesztést és meghozta az alábbi határozatot:

53/2026.(IX.16.) KKIB határozat

- 1) Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága javasolja a Képviselő-testületnek a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázathoz történő csatlakozást a 2027. évi fordulóra az országosan kiírt pályázatrendszer alapján.
- 2) A pályázati célra 2027. évre 1.850.000 Ft összegű támogatást az önkormányzat 2027. évi költségvetésében a K506 „Egyéb működési célú támogatások államháztartáson belülre” előirányzaton tervezni kell.
- 3) A Bizottság javasolja a Képviselő-testületnek a pályázat benyújtásának feltételeként a pályázónak és a vele egy háztartásban élők egy főre jutó nettó jövedelmét 270.000 Ft-ban maximalizálni.
- 4) A Bizottság felhatalmazza az elnököt, hogy a döntés ismertetését a Képviselő-testület felé továbbítsa.

Határidő: 2026. szeptember 23.

Felelős: elnök

3. napirendi pont: Kucsá Tamás Városi Sportcsarnok bérbevétele iskolai testnevelés órák megtartása céljából

Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Ebben a tanévben is szeretnénk biztosítani a Fabriczius József Általános Iskola és a Veresegyházi EGYMI diákjai heti két testnevelés órájának helyszínéül a városi sportcsarnokot. A VVSK helyiségenként bruttó 10.000 Ft/óra (tárgyi adómentes) bérleti díjért biztosítja a küzdőteret, valamint három darab alagsori terem használatát. A bérleti szerződést 2026. október 1-jétől december 18-ig, legfeljebb bruttó 8 millió forint keretösszeg erejéig kötnénk meg. Van-e kérdés, hozzászólás? Átadom a szót Cserhádi Ferenc polgármesternek.

Cserhádi Ferenc polgármester: Igazgatónővel egyeztetünk erről, hogy most szeptemberben nincs szerződésünk, de a Tankerület szerződése szeptemberben is érvényes, tehát a tankerületi órákat igénybe lehet venni. Az ablakon kinézve az időjárás még lehetővé teszi a szabadtéri foglalkozások megszervezését így szeptemberben. Továbbra is fennmaradna október 1-jétől az a rendszer, amit korábban kialakítottunk, hogy az elsődleges bérlő a Tankerület. Az ő kerete, amikor elfogy, és elfogy, mert nem olyan magas a kerete, akkor jön az általunk meghatározott keret, és az óraszámok teljesítésigazolását követően történik meg a bérleti díj kifizetése. Ez a 8 millió forint az utolsó negyedév maximális bérleti díja. Nem mindig van kihasználva 100%-ban a bérleti díj összege. Szünetek, elmaradó órák, tanításmentes napok, szóval sok mindentől függ ez. Mindenesetre októbertől decemberig továbbra is biztosítanánk. Csak azt akartam mondani, hogy szeretnénk ezt folytatni a jövő évben is, és átállni a Tankerülettel egységes szemléletű szerződésre. Ez azt jelenti, hogy ne tanévre kössük, hanem naptári évre, így ezért csak decemberig mennénk, továbbá a következő évi költségvetésben pedig számolunk ezzel a költséggel, és biztosítjuk ezt a továbbiakban is a két intézmény számára. Nyilván ez most mindenki számára körvonalazódik, hogy a Tankerület vezetésében lehet, hogy lesz változás, sőt, biztos, hiszen a jelenlegi vezető információink szerint nem pályázik, így nyilván az új vezetéssel is egyeztetnünk kell ennek a szerződésnek a folytatását, illetve folytonosságát. De azt gondolom, hogy ez mindenki számára fontos dolog, és még jobb lenne, ha teljes

egészsében a Tankerület tudná ezt finanszírozni, hiszen nem városi feladatellátásról van szó. Most itt mondom el, bár az óvoda napirendi pontnál is elmondhattam volna, hogy ahogy látjuk az óvoda integráns részvételét a város életében, úgy egyre kevésbé látjuk ezt a Fabriczius Iskolával vagy az EGYMI-vel összefüggésben. Éppen ezért nagyon szeretném, ha lenne olyan politikai szándék, amiben ezek az intézmények visszakerülhetnének a városhoz, és sokkal inkább a város részévé válnának, a város saját intézményei lennének, úgy, ahogy korábban. Nem nekünk kell meghatározni a pedagógiai programot, nem nekünk kell ellátni a tanfelügyeletet, csak egyszerűen gazdái lenni az intézménynek és sokkal jobban integrálódni egymáshoz, mert nagy tömeg, hatalmas szellemi bázis van mindkét intézményben, és ezt jó lenne a város javára, a közösségépítés szolgálatába állítani. Remélem, hogy ebben lesz változás, és akkor ezek a keresztf finanszírozási kérdések is sokkal egyszerűbbek lennének. Azért mindig hozzáteszem, hogy a hurraóptimizmus benne van jó néhány településvezetőben, bennem is, de ez az iskolaátvételnek azért nagyon fontos kérdése, hogy azt milyen anyagi kondíciók között tehetjük meg, legyen az a normatív finanszírozás, vagy éppen az elmúlt több mint 10 esztendő épületamortizációjának elmaradt visszapótlása, amit látunk az épületeink állapotán. Nem tartozik a napirendhez, csak fontosnak tartottam, ha már itt vannak az intézményvezetők, és e tekintetben most a testnevelésóra nem érinti a Zeneiskolát, de persze ő is, mint egykoron önkormányzati fenntartású intézmény, jó lenne, ha újra visszajöhetne. De ehhez az én szándékom kevés, az intézményvezetők szándéka kevés, nyilván a kormányzati döntés és politikai akarat kell ehhez. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Az a problémám a bérleti díjjal, hogy mint veresi lakos, és nem vagyok egyedül ezzel, amikor megépült a Kucsá Tamás Sportcsarnok, akkor azt gondoltam, a városnak van egy sportcsarnoka, amit természetesen használhatnak az itt élők, az itt tanuló diákok, satöbbi. Aztán időközben önkormányzati képviselő létemre rádöbbsentem arra, hogy itt sajnos bérleti díjat kell a gyermekeink tornaórájára fizetni, miközben a város alapvetően eltartja, illetve támogatja a VVSK-t mint intézményt. Nem tudom, hogy szabad-e méltányosságról beszélnünk akkor, amikor saját gyermekeink tornaórája és annak megtartása itt történik, és esetleg ördögtől való-e kérni méltányosságot eme kategóriában, ami tavaly bruttó 20.000.000 forint volt, illetve most is arról kívánunk szavazni, hogy 10.000 Ft/óradíjért tornázhassanak ott a gyerekek. Ez nem egy költői kérdés, hanem egy jogos igény, hogy miközben az önkormányzat támogat egy egyesületet, akkor vajon méltányos-e elkérni a gyermekeink tornaórájáért esetleg bérleti díjat? Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Nem válaszolni szeretnék, hanem visszakérdeznék. Képviselő úr, miben támogatja a VVSK-t az önkormányzat? Milyen működési támogatást adunk nekik, amelynek terhére beengedhetik a gyerekeket? Mire gondolsz?

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Arra gondolok, hogy évről évre a VVSK-nak különböző szakosztályait támogatja az önkormányzat, nem kis összeggel, és gondolom, a VVSK mint egység, mint egyesület, mert alapvetően ez egy egység. Ebben fogalmazódott meg a kérdésem. Az kétségtelen, hogy támogatjuk az egyesület működését, noha lehet, hogy egyes szakosztályokat támogatunk, de alapvetően az egész egységet támogatjuk ezáltal, érzésem szerint.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Érzés lehet, de annak sem jó, mert semmilyen működési támogatást nem adunk. Korábban adtunk, de az elmúlt években semmilyen működési támogatást nem adunk. Az egyesület szakosztályainak szakmai utánpótlás-nevelési munkáját segítjük a sportpályázaton keresztül. Ez nem a sportcsarnok működési költségeit fedezi, hanem a különböző szakosztályok szakmai munkájának előrehaladását. Itt ebben sem a rezsik, sem az ott dolgozó munkatársak bére nem elszámolható, hiszen ezt más sportszervezetnél sem tesszük meg. Így azt gondolom, ha nem a mi tulajdonunkban van egy épület, és nem mi vagyunk annak a fenntartói, akkor, ha oda be szeretnénk küldeni a gyerekeinket, vagy mi magunk be szeretnénk menni, akkor bérleti díjat kell fizetni. Lehet ezt a bérleti díjat rossz érzéssel kifizetni, de ez akkor is így van, és azt gondolom, hogy a 10.000 forintos bérleti díj, és talán már a harmadik tanév kezdődik, ami alapvetően nem változott, tehát ez egy vállalható összeg. Nekem nem itt van a problémám, hogy a VVSK-nak kell fizetni, hanem ott, hogy miért az önkormányzatnak kell ezt fizetni. Szerintem sokkal inkább máshol vannak a problémák, de hát erre kevésbé vagyunk ráhatással. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Köszönöm szépen. Megértem az ellenérzéseid a finanszírozással kapcsolatban, mert azért áttételesen mi finanszírozzuk a sportcsarnokot. Szerintem nehéz kettéválasztani a sporttevékenységet a működési költségektől, még akkor is, ha nem fogadunk be elszámolásként rezsizámlát, mondjuk, a sportcsarnokról, de az szerintem kétségtelen tény, hogy áttételesen a forrás erre is megy. Kérdés, hogy mehet-e erre? Szerintem semmi akadálya nincs ennek. Önkormányzati feladat a város sporttevékenységének megszervezése, tehát ha ezt kiszervezzük egyesületekbe, mert ez történik, hogy ezt a munkát, amit az önkormányzatnak kellene elvégeznie, ezt egyesületek végzik el a város helyett, akkor az alapvetően jogos igény, hogy ennek a költségét a város fizesse. Ezt nem teszi meg a város. Csak részben, töredékesen száll be ebbe a finanszírozásba, ami részben rendben van, mert ezen fajta sporttevékenység finanszírozásába másnak is részt kell vennie, konkrétan azoknak, akik ennek hasznait élvezik, tehát a sportolóknak, egyéb szervezeteknek, támogatóknak, szponzoroknak, de végső soron ez önkormányzati feladat. Polgármester úr felvetésére reagálnék. Kérdés, hogy az önkormányzatnak kell-e finanszíroznia a testnevelésórákat? Nyilván, ha szűken a jogszabályokat néznénk, akkor nem, de mégis kinek a feladata lenne a városban élő gyerekek testnevelésóráinak a finanszírozása? Végső soron ezek a feladatok, ha az állam nem végzi el a dolgát, akkor végső soron az önkormányzat feladata. Persze azt ki kell mondani, hogy az állam nem végzi el a dolgát, és helyette az önkormányzat lép be, de az önkormányzatnak be kell lépni, és ezt el kell végeznie, meggyőződésem szerint. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja az előterjesztést, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 4 igen, 0 nem, 1 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

54/2026.(IX.16.) KKIB határozat

- 1) Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága javasolja a Képviselő-testületnek a Veresegyházi Városi Sportkör Egyesülettel történő bérleti szerződés megkötését a Kucska Tamás Városi Sportcsarnok bérletére, amely a Fabriczius József Általános Iskola 5.-8. osztályos és a Veresegyházi Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény 1.-8. osztályos tanulói részére testnevelés órák biztosítását szolgálja.

- 2) A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság javasolja a Képviselő-testületnek a bérleti szerződés megkötését bruttó 10.000 Ft/óra/helyiség (tárgyi adómentes) bérleti díjjal, legfeljebb bruttó 8.000.000 Ft keretösszegben 2026. október 1-től 2026. december 18-ig tartó időszakra vonatkozóan.
- 3) A Bizottság felhatalmazza az elnököt, hogy a döntés ismertetését a Képviselő-testület felé továbbítsa.

Határidő: 2026. szeptember 23.

Felelős: elnök

4. napirendi pont: A Fabriczius József Általános Iskola tájékoztatója a 2025/26-os tanévről

Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Részben már polgármester úr említette, hogy az oktatási intézményeknek nem mi vagyunk a fenntartói, de a korábbi évekhez hasonlóan ez évben is megkértük a tájékoztatást az állami és az egyházi oktatási intézmények igazgatóitól a tavalyi tanévben végzett tevékenységükről. Így az első iskola, a Fabriczius József Általános Iskola tájékoztatója lenne a következő napirendi pont. Itt szeretném megjegyezni, hogy igazgatóváltás történt, ezért most szeretném bemutatni Prehoda Györgyit, az általános iskola új igazgató asszonyát. Azt hiszem, hogy ilyen körben még nem találkoztunk. Át is adnám neki a szót.

Prehoda Györgyi iskolaigazgató: Köszönöm szépen a meghívást. Azt hiszem, hogy elég sok mindenkivel ismerjük egymást, de valóban ilyen körben még nem találkoztunk.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Mindenki olvashatta a beszámolót a tavalyi évről, amit még talán Ágival együtt írtak, de az a lényeg, hogy nagyon szép tanulmányi eredmények születtek. Itt is meg lett említve a pedagógushíány, ahogy az óvodánál is, és ebben kérték leginkább az önkormányzat segítségét, ha lehet ilyen mondani, illetve napi 62 testnevelésórát kellene biztosítani, ami még probléma, de ez az előző napirendi ponthoz kötődik. Átadom a szót Prehoda Györgyi iskolaigazgatónak.

Prehoda Györgyi iskolaigazgató: Köszönöm. Igen, ez két nagy probléma, amit megemlítettünk a beszámolómban is, visszacsatolva arra, hogy ez még tulajdonképpen Szalainé Gulyás Ágnes közreműködésével készült, és pontosan ezért lehet, hogy lesz olyan kérdés, amire nem fogok tudni válaszolni, ezért előre elnézést kérek. A problémáink egy részében kapunk segítséget az önkormányzattól, és ezért nagyon hálásak vagyunk. Példaként mondom, hogy volt egy veszélyes fánk, amit gyakorlatilag polgármester úrral és Kisák Péterrel megbeszélve már a tanévkezdésre el tudtak tüntetni, pedig nem Péterék dolga lett volna. Úgyhogy én is nagyon örülnék, ha az önkormányzat lehetne ismét az iskolánk gazdája. Emlékszem arra az időszakra pedagógusként, amikor ez így volt, és úgy érzem, hogy sokkal jobb gazdája volt az iskolának az önkormányzat, mint a Tankerület, mert a mi gyerekeink járnak ide, és ezt éreztük folyton. A Tankerületnek ezek a gyerekek nem gyerekei. Sajnos meg kell, hogy erősítsem, hogy nem végzi el az állam a dolgát. Az előbb Szabolcs említette ezt a mondatot, és sajnos nagyon szíven ütött, mert tényleg így van. Az épületünk állapota sok szempontból katasztrofális. Egy gyönyörű iskoláról beszélünk, párját ritkítóan szép, csodálatosak a vonalai, a tervezése, és nyilvánvalóan van benne a gyermekek részéről szándékosság is, de egyszerűen az amortizáció megállíthatatlan. Esnek szét az ajtók, lógnak, nyitni-csukni nem lehet az ablakokat, nagyon sok ilyen problémánk van. Ami évekre visszamenőleg megoldhatatlannak látszik az az, hogy a régi tornatermünk, ahová szerintem rajtam kívül sok mindenki járt még innen testnevelésórára, a régi termünk ajtótól legtávolabbi sarka padlótól plafonig ázik. Tehát nem a földből szívja fel, szerintem a II. emeleti teraszról, ahogy ott is felpattogzott a burkolat, a vízelvezetéssel lehet ott valami probléma, mert a 6-8 méter magas tornaterem felső sarka nem ázhat a földtől. Hiába kérjük, hiába jelentjük újra meg újra, semmiféle változás nem történik. Hasonló, és nagyon sürgősen megoldandó probléma az elektromos hálózatunk. Például egy első tanító jelezte, hogy a 16 neonból 6

világít az osztályában, és úgy keserű humorral megkérdezte, hogy akkor rögtön a Braille-írást tanítsa, merthogy decemberre mindegyik megvakul. Nem jönnek, nem csinálják meg, mi pedig nem nyúlhatunk hozzá, mondván, hogy elektromos, ez veszélyes, a Tankerület pedig nem jön megjavítani. Ott ülünk a sötét termekben, a takarítók fejlámpával takarítanak délutánonként, amikor eljön az október-november, és már sötét van, mert mondjuk egy négy tanterem előtti folyosón azért elég hosszú, egy darab neon világít. Megoldhatatlan, és ilyen nem volt, amíg az önkormányzat volt az iskola gazdája. A Tankerület nem gazdája, ott spórol rajtunk, ahol tud, és ezt nagyon keserű átélni, és tehetetlennek érzem magam teljesen. Bocsánat, hogy ez most egy kicsit panaszosra sikerült.

Cserhádi Ferenc polgármester: Azért beszéljen egy kicsit az évkezdésről, az biztos sokkal szebb lesz.

Prehoda Györgyi iskolaigazgató: Így van, az évkezdés tartogatott sok örömet. Nem könnyű egy ekkora iskolában átvenni a feladatokat, de erről tudtam, amikor erre az egészre vállalkoztam. Le a kalappal az összes kollégám előtt. Értem ez alatt a titkárságon dolgozókat, a helyetteseimet. Ugye egy helyettesváltás történt, a törvény szerint szavaztunk az alsós helyettesekről, hiszen lejárt a mandátumuk. Zsigriné Kovács Valéria élvezi továbbra is a tantestület bizalmát, Leszák Melinda helyett pedig Kovács Krisztinát választotta a testület, én pedig ezt a választást örömmel elfogadtam. Nagyon sokat köszönhetek nekik. A folyamatosságot nagyon jól biztosítják, és hálával tartozom a kollégáimnak, már a tanároknak, tanítóknak, pedagógusoknak, mivel 1,5 hétig ideiglenes órarendünk volt, mert nem készült el a folyamatos változások miatt a tantárgyfelosztásunk. Csak szeptember 1-je óta két felmondásunk volt, és találtunk egy olyan tanárt, akire már nem is számítottunk. Tehát háromszor borult a tantárgyfelosztásunk gyakorlatilag 10 nap alatt, és ideiglenes órarenddel mentünk, és zokszó nélkül tették a kollégák a dolgukat, és rendszeresen kérdezték, hogy miben segíthetnek. Az átadás-átvételben nagyon komoly szerepe volt annak, hogy a kollégáim ilyen toleránsan és ilyen együttműködően viszonyultak a helyzethez. Már van órarendünk, most már működünk, és nagyon pozitív visszhangja volt a szülők részéről az évnnyitónak, annak, hogy külön csak az elsősöket fogadtuk igen ünnepélyes keretek között, tulajdonképpen egy nagyon szimbolikus módon beballagtattuk őket az iskolába. Két napja felkerült a Fabriczius Általános Iskola Facebook-profiljára, érdemes megnézni, nagyon kedves jelenet volt. Röviden, fél óra alatt megtartottuk az elsős évnnyitót, és nagyon jó visszhangja volt a szülők részéről. A nagyobbaknál pedig a 2.-tól 4.-ig megtartottuk első nap, ennek is örültek a szülők, és az 5.-8.-osok pedig már szokás szerint szintén első nap tartották az évnnyitót. Kicsit összefutottak a feladataim, mert nagyjából 10 éve én vagyok tankönyvfelelős, és így a tanévkezdés során az átadás-átvétel mellett még a tankönyvekkel is meg kellett küzdenem, de nyilván ettől a feladattól már a jövő évben megszabadulok, tehát ez nem fogja az életemet bonyolítani. A kollégák jövés-menése mindig bonyodalom. Sajnáljuk, amikor olyan kollégától kell búcsúznunk, aki nagyon fontos tagja volt a tantestületnek. Volt ilyen az idén is, nemcsak nyugdíjazás miatt, hanem azért is, mert máshol talált magának munkát. Nagyon nehéz új kollégát szerezni bizonyos szakokra, úgyhogy hatalmas nagy öröm, hogy találtunk egy főállású technikanárt. Ez körülbelül csodába illő. Elég kevés az az iskola, amelyik tud főállású technikanárt foglalkoztatni. Nálunk két főállású technikásra van szükség, és most van, úgyhogy nagy a boldogság. Az év elejét megbonyolítják egy kicsit a szülői kérések, egyéni elbírálásra számítanak egyesek. Tegnap például kaptam olyan telefont, hogy megkapták az órarendet, de készségi tárgyas felmentése van a gyermeknek, és nem utolsó órában vannak a készségi tárgyak, és tudnánk-e az órarenden úgy változtatni, hogy az ő gyermeke haza tudjon jönni akkor korábban az iskolából. És akkor mondtam, ha ezt 1600 gyermekre megnézzük, akkor júniusra sem lesz órarendünk. Tanulnom kell nemet mondani, ez egy fontos dolog lesz, meg még sok minden mást is nyilván, de ezt nagyon.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönjük. Az étkezésről szeretném kérdezni, hogyan sikerült a szolgáltatóváltás?

Prehoda Györgyi iskolaigazgató: Az idei tanévben nem hallottam panaszt még az étkezésre. Azt gondolom,

hogyan ez már jó. A tegnapi napon volt egy telefonbeszélgetésem ezzel kapcsolatban, mert volt némi félretájékoztatás. Valakitől azt az információt kapták, hogy lehet menni kóstolni, mert naponta három szülőt tudnak fogadni kóstolásra, és valaki úgy informálta a szülőket, hogy ezt a tanítóknál kell jelezni. A tanítókat viszont erről elfelejtették informálni, tehát itt volt némi probléma, de ezt igyekszünk kezelni, hogy bejöhessenek ténylegesen a szülők megkóstolni a menzát. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon előremutató elképzelés, és remélem, hogy a szülőknél is pozitív tapasztalatuk lesz ezzel kapcsolatban. Eddig minden rendben van.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Szeretném elmondani, hogy ez egy kóstolás, tehát nem egy teljes adag és nem egy terített asztal várja a szülőket, hanem egy kis adagot szednek abból az ételből, ami éppen asznap van. Azért gondoltuk ezt fontosnak, mert nagyon nehéz olyan étkezést választani, ami mindenkinek megfelelő, vagy talán nincs is, főleg abban a szegmensben, amiben mi dolgozunk, mivel jelentős mértékben szabályozott környezetben vagyunk. Amikor ott voltam, akkor sajtos, zöldséges gnocchi volt, amiben az élelmezésvezető mondta, hogy ezt ők korábban porból csinálták, és most meg lássam meg, hogy húzza a sajtot a villa, és ebben tényleg benne van a sajt. Ezt örömmel vettem. Aztán mondtam neki, hogy a gnocchi főzővizébe tehettek volna egy kis sót, mert tök sótlan. Mondta, hogy biztos, hogy nem, mert ha beleteszik a sót, akkor a levesbe, meg a többibe nem tehetnek már sót. Ezért így nehéz tényleg azt főzni, ami mindannyiunk szája íze szerint jó. Úgy láttam, hogy a gyerekek szívesen ették. Úgy tűnik, hogy a péntekes húsmentes napok lesznek. Az egyházi iskolákban ez eléggé bevett, és szerintem itt is jó, ha van ilyen nap a hétből. Majd elmegyek húson is kóstolni. Várjuk a szülőket továbbra is, a hónap végéig, jövő hónap elejéig jöhetnek, és a visszajelzéseket adják meg. Valahogy, valamilyen módon Erzsikehez be kell csatornázni, hogy kire számítson, hányszor. Ha ötven mennek, akkor az sem tragédia, csak ne tömegek menjenek, meg mégiscsak számítson rá, hogy valakik fognak jönni. A konténerbe mehetnek, de a pedagógusok jelezzék Erzsike felé, hogy náluk volt egy-két bejelentkező szülő, és ma vagy holnap jönnének, és akkor szerintem ez működőképes lesz. Remélem, hogy jó választással vagyunk. Azért a szülők térítési díja nagyjából 30 százalékkal csökkent, de pont ennyivel növekszik az önkormányzat kiadása és támogatása e tekintetben. Tehát azt ki kell fizetni, amiből ma meg lehet főzni egy ebédet, illetve az uzsonnát és a tízórait megcsinálni. Már az évzárón is megköszöntem igazgatóasszonynak az elmúlt tanévek munkáját, mivel Györgyi is részese volt ennek, hiszen pedagógusként ott volt az elmúlt tanévekben is, továbbá megköszönöm a munkát minden pedagógusnak és mindenkinek, aki az iskola életében szerepet vállal. Tudom, hogy nem könnyű. László Endre Márton képviselő úrral a múlt héten találkoztam, és beszélgettünk a város dolgairól. Mindig az első napirendi pontok között van az új iskola építésének szükségessége. Arról biztosított, hogy ennek indokoltságát nem vonja az új kormányzat kétségbe. Meglátjuk, hogy a következő évi költségvetés ezt hogyan fogja tudni finanszírozni. Talán, ha az oktatási intézmények fejlesztésére lesz európai uniós forrás, akkor könnyebben és hamarabb ide jöhetünk, és azt hiszem, hogy 12 vagy 14 agglomerációs iskolafejlesztés megvalósulhatna. A szomszéd települések között Szada és Órbottyán is várja ezt, illetve az EGYMI-ben is vannak ilyen fejlesztések, csak ő nincs rajta a listán. Az még egy másik feladat. Úgyhogy igazgató asszonynak ehhez a nagy vállaláshoz, ami szó szerint nagy, sikert, kitartást, sok türelmet, néhány nemet, amely szükséges, de remény szerint sok igent, ami előremutató, kívánok, és mindenekelőtt jó egészséget hozzá, mert egészség kell, hogy a fronton legyen és irányítsa ezt a nagy hajót. És remélem, ha építkezünk, akkor azt követően szét tudjuk szedni ezt az intézményt, ami akkor fájdalmat okozhat, de mindenképpen előremutató lenne. Mondjuk ki ebben a körben, hogy a városban nem egy általános iskolának kellene működnie, hanem legalább kettőnek, de ha az épületeink engedik, s a lehetőségünk adja, akkor inkább háromnak. Ezt a létszámot, ezt a feladatellátást így lehetne normális körülmények között, normális méretű gyermeklétszámmal és tantestülettel vinni, és nem azon izgulni még augusztus 29-én, hogy lesz-e 8. első osztály, vagy nem lesz, és akkor nem lesz, pedig egyébként termünk meg pedagógusunk

is lett volna, gyereünk meg pláne, de mégsem engedte meg ezt a Tankerület a költségekre hivatkozva. Ezek olyan nem helyben meghozott döntések, amelyek Dunakesziről nézve kevésbé fájnak. Nyilván egy önkormányzati fenntartással, ha valóban így van, hogy ott a gyerek, ott a pedagógus és ott a terem, akkor tulajdonképpen mi gátolhatja meg azt, hogy 8 osztály induljon az elsőben. Valóban sok nehézség van, és ezek a magas osztálylétszámok a pedagógiai munkát sem könnyítik, sőt sokkal nehezebbé teszik. Nem tudunk segíteni az elektromos rendszer megújításában, felújításában, pont az igazgatónő által említett nagyon szigorú érintésvédelmi és egyéb szabályok szerint sem. Azon túl, hogy itt is neonos világítás van, már nem nagyon kapunk izzót sem bele, tehát itt a neonok esetében a fényforrás teljes cseréjéről kellene gondoskodni, ami a szemnek is jobb lenne egyébként. Amit még szeretnék mondani, és ezt minden intézményvezetőnek szánom, aki itt van ebben a körben, hogy az önkormányzat leginkább, legjobban, és talán leghatékonyabban a jelen jogi felállásban és környezetben az alapítványok támogatásával tud segíteni. Próbáljuk a jövő évi költségvetést is úgy tervezni, akár a pályázatok tekintetében, mondjuk kulturális- vagy akár sportpályázaton is indulhatnak az intézmények, hogy ott az alapítványok tudjanak sikerrel pályázni, és ezek a kultúra és a sport területén, például a Zeneiskola hangszervásárlása tekintetében, támogatáshoz jutni. Egyre több olyan telefont kapok, hogy kellene valami eszköz, kellene egy buszos támogatás, hogy a tantestület vagy éppen a gyerekek el tudjanak menni egy programra. Ezeket nagyon nehéz egyesével menedzselni. Sokkal jobb lenne, ha egy kvázi keretösszeg lenne az alapítványon belül, amit erre tudnának az intézményvezetők fordítani. Ehhez az kell, hogy egy nagyon jó kapcsolat legyen az alapítvány vezetésével, és ebben az alapítványok partnerek legyenek. Kérem, hogy ebben egy kicsit masszírozzuk egymást. Az intézményvezetők legyenek partnerei az alapítványi vezetőknek, az alapítványi vezetők pedig az intézményvezetőknek, mert sajnos úgy érzem, hogy a mindennapi létükben, létünkben is kellene most már az alapítványi támogatások. A költségvetés elfogadása után egy hasonló körben összejövünk elnök asszonnyal és megbeszéljük ezeket az alapítványi támogatásokat a következő esztendőre, mondjuk naptári évben gondolkozva. Úgyhogy gyűjtsük össze azokat a kéréseket, igényeket, amelyeket az alapítványokon keresztül tudnánk támogatni. Mindenkinek van alapítványa, mindenkinek működő alapítványa van, ezért ez nem lehet hátrány, illetve remény szerint jövőre is jönnek azok a pályázatok, ahol el lehet indulni. Ettől nem lesz lámpa, ettől nem fog nem beázni a tornaterem, de lehet, hogy projektor, okos eszköz, hangszer, fejlesztőeszköz, vagy éppen buszos kirándulás finanszírozása megvalósítható és véghezvihető. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót dr. Bölskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Szeretnék visszakérdezni polgármester úr felé, hogy hol van az a határ, amikor az elektromosság, a beázás és az ajtók állapota már ellehetetlenül. A sportcsarnok kapcsán elmondottak alapján pont a fordítottja áll ebben a helyzetben, hogyan tudunk, vagy tudunk-e egyáltalán Önöknek segíteni, mert ez egy állandó probléma. Gondolom, van ott egy karbantartó, aki próbál segíteni, vagy próbálja a helyzetet megoldani, vagy egyáltalán nincs, nem tudom, a rendszer milyen. A másik pedig, hogy a munkájához sok sikert és kitartást kívánok, és nagyon örülök, hogy ilyen jó kezekben van az iskola. Mivel az étkezés megváltoztatása elég nagy nyilvánosságot kapott, ezért ebben csak bátorítanám, hogy legyen dokumentálva, akár azonnal, egy formanyomtatvány alapján, bizonyára elérhető, vagy tudnak csinálni, hogy rögtön nyilatkozzanak. Ne az legyen, hogy hazamegyünk, és már nem emlékszünk milyen volt a krumplileves, hiszen mindenki joggal elvárja, hogy azonnali visszajelzésünk legyen. Láttuk polgármester urat, hogy ő is kóstolt, és ízlett az étel. Ez most nyilván napirenden van, tehát ezzel kapcsolatban fontos, hogy ezt kommunikáljuk mi magunk is, de önök is a szülők felé. Csak ebben bátorítanám, hogy legyenek résen, és aki bent volt, a véleményét le tudja írni, és ezt önök is meg tudják mutatni a későbbiekben a többieknek. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem a Kulturális, Köznevelési

és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja az előterjesztést, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

55/2026.(IX.16.) KKIB határozat

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága a Fabriczius József Általános Iskola igazgatójának a 2025/2026-os tanévről elkészített tájékoztatóját tudomásul veszi.

Határidő: 2026. szeptember 16.

Felelős: elnök

Szénás Zsoltné elnök: A következő napirendi pont az 5. lenne, de előre venném a 7. napirendi pontot, mivel a Katolikus Gimnázium vezetőinek el kell menniük.

7. napirendi pont: A Veresegyházi Katolikus Gimnázium és a Veresegyházi Katolikus Gimnázium Felnőttoktatási Intézményegység tájékoztatója a 2025/26-os tanévről
Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Köszöntöm körünkben Prehodáné Nagy Évát, a Veresegyházi Katolikus Gimnázium főigazgatóját, valamint Ilyés-Piricsi Juditot, a Veresegyházi Katolikus Gimnázium Felnőttoktatási Intézményegység intézményegység-vezetőjét. Mindkettőjük beszámolóját elolvastam. Elsőként Évának adnám át a szót, hogy amennyiben szeretné valamivel kiegészíteni a beszámolót, vagy van még olyan dolog, amit fontosnak tart elmondani, akkor tegye meg. Ezt követően én is szeretnék majd kérdéseket feltenni.

Prehodáné Nagy Éva főigazgató: Köszönöm, hogy itt lehetünk az idén is, hogy mindenféle kötelezettség nélkül, azért érzékeljük a helyi érdeklődést és támogatást, és azt, hogy mindegy, hogy milyen formális szervezetekben és rendszerekben, de mégis együtt dolgozunk. Jó megtapasztalni, amikor tényleg szövetségben, megbeszélve, egy irányban jól működnek a dolgok. Ami nekem az előző tanévben az együttműködés terén néha hiányzott, hogy nem tudom eléggé követni a szervezeti változásokat, akár az önkormányzatnál, akár a városüzemeltetésnél, hogy éppen mikor kit kell keresnem, mivel kapcsolatban. Lehet, hogy előljáróban ennyit kérnék, hogy jó lenne, ha lenne az intézmények felé egy tájékoztatás arról, hogy ezzel kapcsolatban ezt kell keresni, azzal kapcsolatban azt kell keresni. Akkor nem kellene több telefonon keresztül eljutni ahhoz, aki illetékes az ügyben. Amikor alakulások és változások vannak, akkor jó, ha ebben is ilyen jó partnerségben tudunk lenni. Nekünk ez most már a 10. tanévünk, az előző tájékoztató pedig a 9. tanévről szólt. Nagy hiányosságunk a sportcsarnok, ami nem tudom, meddig fog még gördülni. Próbál mindenki valahogy viccesen hozzáállni a helyzethez, de azért ez egyre kevésbé vicces. Nem látjuk egyelőre, hogy ez hova vezet és mikor lesz ennek realitása. Próbálunk mindig minden szálát megmozgatni, aztán előbb-utóbb valamelyik célba ér. Nekem ez most már lassan mindennapos feladatom, hogy tartsuk magunkat ébren, nyitva, reménységben, hogy ez tényleg előbb-utóbb megoldáshoz vezet. Az előző tanévben két lényeges ponton is volt személyi változás nálunk. A nappali igazgatóhelyettesünk, Szabó Éva, hosszú idő után nyugdíjba ment, és új kolléganő érkezett Sasvári Kinga személyében, akivel most már egy éve nagyon jó szövetségben dolgozunk. Teljesen simán indult az évünk. Piricsi Judit volt a másik új kolléganő, aki Gyombolai Gyulát váltotta. Tehát az előző tanévünkben stratégiai helyzetekben új szövetségeket kellett kötnünk, ami szerintem nagyon jól sikerült. Volt még egy nagy változás az előző

tanévben. Február 19-éig kellett jelentkezni középiskolába, és akkor én aznap reggel láttam, hogy 180-nál járnak a hat évfolyamos jelentkezőink. Aznap mentünk a költségvetési tárgyalásra is a fenntartóhoz, és akkor végül egy huszárvágással engedélyezték, hogy két hat évfolyamos osztályt indítsunk. Úgyhogy most szeptembertől elindult nálunk egy szerkezeti átalakulás, mert 16 osztálynál több nem fér be az épületbe. Így lassan átállunk két hat évfolyamos és egy négy évfolyamos képzésre. Ennek van egy kedvező fordulata is talán, hogy mindig felmerül ez a kérdés, hogy miért csak ennyi veresi jár ide. A kisebbeknél sokkal nagyobb a preferencia a helyiek körében, hogy akkor maradjon itt helyben a gyermek. Tehát ez reméljük, hogy át is fog fordulni egy kicsit, és az arányokban is majd jobban fog látszódni. Itt azt szeretném még nagyon kiemelni, hogy amikor ez megfogalmazódott, akkor Enikővel megbeszéltük, hogy ez mit fog jelenteni a Református Általános Iskolának, merthogy onnan jönnek sokan, folytatva a keresztyén értékrendben a növekedést és kisebb az iskola. A Fabriczius József Általános Iskolából is jönnek gyerekek, de létszámában is kevesebben, és arányaiban nem számottevő végül is egy ekkora iskolából ez a különbség. És Enikőnek is nagyon köszönöm azt a beszélgetést, mert ez egy nagyon gyerekcentrikus volt, tehát hogy a két intézmény kapcsolódása továbbra is jó, és nem kellett megélni ebben feszültségeket. Úgyhogy azt gondolom, hogy ez egy fontos tényező volt abban, hogy ez szépen tudjon alakulni. Az iskolában egyébként most, hogy van két hat évfolyamos hetedikes osztályunk, nem érzem azt, hogy a napi jelenlétben ettől nagyon megváltozott volna valami. Szépen haladnak a dolgok. Nálunk egyébként nagyon sima volt most a tanévindítás. Nem volt semmi olyan jellegű probléma, ami bármit akadályozott vagy késleltetett volna. A tornacsarnok ügye nem oldódik meg egyik napról a másikra, tehát sajnos most sem ébredtünk arra szeptember 1-én, hogy kinőtt mellettünk a tornacsarnok, de nekem ez a folyamatos monológom lesz addig, amíg nem lesz valami itt a szomszédban. Szívesen válaszolok kérdésekre, ha van valami, ami felmerült valakiben.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Gratulálok az eredményekhez, és láthatjuk, hogy a gimnázium tanulói, illetve a pedagógusok munkája tényleg magasra repíti a rangsorban az intézményt, ami valóban becsülendő és nagyszerű dolog. Nekem mindig ez a vesszőparipám, hogy mennyi veresi jár ide, hiszen itt élünk, tehát nagyon fontos az is, hogy az itteni gyerekeket megfelelően inspirálja-e a gimnázium arra, hogy itt folytassák a tanulmányaikat. Erről beszéltünk a korábbi években is. Annak örülünk, ha itt folytatják, illetve annak is örülünk, ha a gyerekek visszajárnak, és tulajdonképpen közösséget építenek. Ez a másik olyan szempont, ami miatt számomra mindig fontos, hogy közösséget építsünk, járjanak ide vissza, érezzék jól magukat együtt. Remélhetőleg mihamarabb elkészül a közösségi tér is, amit birtokba tudnak venni, és mindenképpen számítunk a VERKA diákjaira, hogy étellel töltsék be majd ezt a teret. Továbbá szeretném kérni az Ön segítségét arra vonatkozóan is, hogy a közösségi munkákban, így a városi intézményekben, akár a Medvefarmnál vagy egyéb intézményekben a közösségi munkát esetleg csatornázzuk be a fiataloknak. Bizony egy festés, egy kis segítség nagyszerű lenne a városnak is, ha ebben aktívabban részt tudnának venni, hiszen fontos, hogy a közösségért tegyünk, de azt gondolom, hogy ez jó úton halad, akár a Medvefarm kapcsán is.

Prehodáné Nagy Éva főigazgató: Ezzel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy van szerződésünk, de csak nonprofit céggel lehet szerződésünk. Mióta a Medvefarm gazdasági tevékenységet folytat, azóta ez nem annyira tud megvalósulni, mert megvannak a keretek, hogy miben lehet szerződni. Az iskola azt tudja vállalni, hogy mindent a diákok számára eljuttat. Erre már nagyon flottul működő rendszerünk van, kikommunikáljuk nekik, de azt soha nem tudjuk felelősséggel vállalni, hogy hova mennek, hányan mennek, és hogy ott aztán tényleg mi történik. Rendszeresen kérünk visszajelzést, mert ha valami disznóság történik, hogy jelentkeztek, aztán nem jelentek meg, annak azért szokott lenni következménye, főleg, ha

tudunk róla. Ennyi a mi kompetenciánk ebben, hogy igyekszünk nagyon jól előkészíteni ezeket a helyzeteket. Egyébként, ha lenne még ilyen igény, akkor pont szeptemberben szoktunk tartani ilyen alkalmat. Több résztvevő is volt, óvodától is jöttek, meg a város különböző szervezetei, ahol lehet közösségi szolgálatot végezni, bemutatják, hogy ott mit lehet csinálni. A Könyvtárból is mindig van valaki, a Misszióból is szokott lenni, és akkor személyesen is lehet egy kicsit a gyerekeknek beszélni arról, hogy hol mit lehet csinálni és milyen körülmények között. Annyit változtattunk 1-2 éve, hogy az 50 órát ne lehessen egy helyszínről hozni, hanem minimum három helyszínről szedjük össze, pont azért, hogy sokszínű legyen a tapasztalatuk, és egy helyszínről maximum 25 órát lehet hozni. Ne az legyen, hogy anya cégéhez bemegyünk, és ott lepapírozzuk, hanem ez a közösségi szolgálat egy pályaaorientációs kincseshánya legyen. Ösztökéljük őket arra, hogy minél több tapasztalatot szerezzenek.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Csak reflektálni szeretnék az elhangzottakra. Nagyon fontos a pályaaorientáció, de nem biztos, hogy minden esetben tudunk alapítványi vagy közintézményt biztosítani. A Medvefarm egy jó lehetőség lett volna, de ott van egy alapítvány is, tehát mindent meg fogunk tenni, hogy az információ eljusson, és minél színesebb legyen. Örülök, hogy ez szempont. Azt szeretném kérdezni, hogy korábban a hiányzások mértéke, amiről beszéltünk, elég magasra csapott. Úgy látom, hogy ebben sikerült előre jutni.

Prehodáné Nagy Éva főigazgató: Mindennek titka az adminisztráció, mert azzal szembesülünk, hogy átalakult a családi dinamika, átalakultak a szokások ezen a téren. Már nincs benne a köztudatban, hogy iskolába jár a gyerek, hanem ha ez van, az van, amaz van, nagyon sok minden, a kihívás és az elhívás. Úgyhogy azt látom, hogy ennek nem tudunk gátat szabni, ezért elkezdtük inkább úgy adminisztrálni a hiányzásokat, hogy miből fakad ez a hiányzás, mi az, ami betegségből fakad, mi az, ami más miatt van, vagy esetleg családi programból. Már csak azokat a hiányzásokat tekintjük hiánynak, amelyek ténylegesen valamilyen aktív folyamatból való távollétet jelent. Ha elmennek egy versenyre, azt már nem rakjuk bele ebbe a nagy kalapba. Egy kicsit máshogy adminisztráljuk, illetve rögzítjük a hiányzásokat. Ha azt nézzük, hogy az összes hiánnyal mi a helyzet, azt nem lehet csökkenteni. Azt látom, hogy annyira nagy igény van az egyéni utakra, és a családok ebbe egyre jobban beleállnak, de akkor a gyerek mit csináljon. Nincsen sportcsarnokunk, de nagyon sokan sportolnak, és nagyon sokan versenyszinten, tehát ennek is van egy ilyen vonatkozása, hogy hiányoznak. A Zeneiskolával már megbeszéltük, hogy amikor valamilyen fellépés van, és oda csak három órára kell menni, akkor ne egész napos kikérőt adjanak. Szóval próbáljuk ezeket finomítani, amiben van lehetőségünk. Ráadásul most a PISA-eredményektől hangos minden világ, de az is igaz, hogy ott, az órán sokkal jobban tudnak tanulni is, meg sok minden rájuk ragad másfajta módszerekkel, technikákkal, mint egyedül bepótolni. Úgy látom ezt a tendenciát már nem tudjuk visszafordítani. Szoktam mondani a kollégáimnak, hogy úgyis mindenki sokallja az osztálylétszámot, így kis csoportban tanítunk, csak mindig másokat.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Ilyés-Piricsi Juditnak, a Veresegyházi Katolikus Gimnázium Felnőttoktatási Intézményegység vezetőjének.

Ilyés-Piricsi Judit intézményegység vezető: Köszönöm a meghívást. Tavaly ilyenkor azt említettem, hogy azzal a nehézséggel fogunk szembe találkozni, hogy egyre több a fiatal az esti gimnáziumban, és most, hogy eltelt ez az év, ez szerintem nem volt probléma. Viszont a fiatalabb tanulók létszáma folyamatosan nő. Nagyon sok olyan tanuló jön át nappali gimnáziumból, akinek valamilyen lelki problémája van, és

emiatt nem tud nappali tagozatra járni, és ők szülővel együtt jönnek át, és szeretnének segítséget kérni abban, hogy vegyük fel és adjunk egy esélyt. 16 éves kor fölött tudunk is nekik segítséget nyújtani. A mostani beiratkozáskor is rengeteg szeretetet és hálát kaptam ezektől a szülőktől és tanulóktól is, hogy ilyen körülmények között is vállaljuk őket, és tényleg kaphatnak egy lehetőséget arra, hogy tanuljanak, és ez nagyon jól esik. Van olyan szülő, aki 50 iskolát próbált a környékükön a problémás gyerekekre találni, és nem sikerült, de Évával közösen is megbeszéltük, hogy semmi akadálya, hogy egy lehetőséget adjunk neki. Remélhetőleg nálunk tud majd érettségit szerezni.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Látom, hogy most már 6 osztály van párhuzamosan.

Ilyés-Piricsi Judit intézményegység vezető: Igen, 6 osztályunk van. A 12. évfolyam mindig a legnépesebb, jelenleg papíron 52 fő. A fenntartótól engedélyt kaptunk, hogy akármilyen létszám legyen, mert ez az 52 fő úgy jön össze, hogy van, akinek már egy tantárgyból van érettségije, akkor nem kell mindenhova bejárni, van, akinek többször, úgyhogy az órák látogatottsága elég vegyes. Nálunk más okokból, mint Éváéknál.

Prehodáné Nagy Éva főigazgató: Jelenleg 716 tanuló van a VERKA-ban.

Ilyés-Piricsi Judit intézményegység vezető: Az estiben 200 fő az álmocél, de jelenleg 214-nél járunk.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Gratulálunk az eredményekhez, és ahhoz is, hogy van a környezetünkben egy második esélyt nyújtó intézmény, mert ez fontos. Azt hiszem, ha valaki anno hozott egy rossz döntést az életében, vagy hibázott, vagy bármi, azért van lehetőség arra, hogy esetleg folytassa a tanulmányait.

Prehodáné Nagy Éva főigazgató: Az idei legszebb történet, hogy több helyen szülő-gyermek jönnek együtt.

Ilyés-Piricsi Judit intézményegység vezető: Igen, jönnek beírni a gyereket, és felvesszük a szülőt is. Szülő és gyerek is együtt járnak.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen a munkátokat. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja az előterjesztést, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

56/2026.(IX.16.) KKIB határozat

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága a Veresegyházi Katolikus Gimnázium főigazgatójának és a Veresegyházi Katolikus Gimnázium Felnőttoktatási Intézményegység intézményegység-vezetőjének a 2025/2026-os tanévről elkészített tájékoztatóját tudomásul veszi.

Határidő: 2026. szeptember 16.

Felelős: elnök

5. napirendi pont: A Kálvin Téri Református Általános Iskola tájékoztatója a 2025/26-os tanévről
Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Igazgató asszony nem tud jelen lenni, ezért átadom a szót Kármán Bernadettnek, a Kálvin Téri Református Általános Iskola igazgatóhelyettesének.

Kármán Bernadett igazgatóhelyettes: Tisztelettel köszöntök mindenkit. Kármán Bernadett vagyok, 14 éve az iskola helyettese. Igazgatóként hivatalból más helyen kell lenni, ezért engem küldött el. A 19. tanévét zártuk ennek az iskolának, úgyhogy idén egy jubileumi évbe, illetve ünnepléssorozatba kezdünk. A tavalyi évben 620 tanulója volt az iskolának, már csak a 7.-8.-on volt két évfolyam, hát idén meg már csak a 8. évfolyamon. Nagyon nagy az érdeklődés az iskolánk iránt, és még így is nagyon sok első gyereket el kell utasítanunk, mert három osztálynál többet nem tudunk indítani, férőhely hiánya miatt. Alsó tagozaton különösen nagy létszámaink vannak, 30-32 fős osztályokkal. 6.-ban csökken egy kicsit, ahogy Éva is mondta, hogy a hatosztályos gimnáziumokba mennek. A tavalyi évben 28-an mentek el a 6. évfolyamról, úgyhogy ez egy nagyon komoly létszám. Többnyire a VERKA-ba, illetve Gödöllőn a Líceum, illetve a Török az, aki fogadja a diákjainkat.

Cserháti Ferenc polgármester: Itt akkor meg is szűnik egy osztály?

Kármán Bernadett igazgatóhelyettes: Nem szűnik meg, mert jönnek jelentkezők. Még felsőbb évfolyamba is jönnek, úgyhogy 23-24 fős osztályokkal továbbra is három osztály működik az évfolyamon. Talán a legnagyobb változás a tavalyi évben, hogy ökoiskola lettünk. Ami megindult már sok-sok éve, András tudja, a kis kertész programunk, az tovább bővült, és pályáztak, valamint ezt még kiegészítette rengeteg rendezvény. Ezek a témahetek, témanapok, amiket most nagyon szorgalmaznak, ezek nálunk tavaly is nagyon jelen voltak az életünkben: az állatvédelmi témahét, a víz hete, a HEPI-hét, a Fenntarthatósági Témahét, a Teremtés Hete, tehát nagyon sok olyan témahetünk volt, ami ehhez az ökoiskola címhez is hozzájárult. Az iskolai eredményeinkben azt kell mondjam, hogy nagyon szépen teljesítettek, 4,62-es átlaggal zártuk, és ami nagy öröm volt, hogy a teljes szakos ellátottságunk rendben volt. Idén már lett egy kis fizikatanár-hiányunk, de próbáltuk, kerestük, és a természettudomány-tanárral megoldottuk házon belül ezt a problémát most. Ami talán az iskolánk legnagyobb küldetése, az a közösségfejlesztés, a keresztény értékrend erősítése. Rengeteg programmal próbáljuk ezeket megvalósítani, amelyek többnyire a keresztény értékrendhez kapcsolódnak, illetve egyéb eseményekkel. Itt köszönjük a városnak is, és amiben tudunk, igyekszünk részt venni. Októberben volt az egészségnap, ami inkább a Misszió szervezése volt talán, de próbálunk mindenben mi is részt venni. Külön köszönjük a támogatást, az Élen a sportban, élen a tanulásban pályázatot, hogy részt vehetnek a diákjaink. Ahogy más iskolákban, nálunk is a BTMN-es tanulók száma egyre növekszik, már kb. 80 tanulókat érint ez a probléma. Ezenkívül 11 SNI-s tanuló, 2 hallásproblémával, egy mozgással és 8 egyéb pszichés zavarral küzdő tanuló van. Nagy segítség számunkra, hogy a Református EGYMI-vel van szoros kapcsolatunk. Utazó szolgáltatással a logopédustól a fejlesztő, a gyógytestnevelő, az iskolapszichológus ellátásunk biztosítva van, úgyhogy ez óriási segítség az iskolában. Amit még próbálunk, és tavaly már tartottunk is egy fórumot az ADHD-val kapcsolatban a tanároknak, amelyre a szülőket is meghívtunk. Az iskolapszichológus tartott előadást, úgyhogy próbálunk felzárkózni az egyre inkább előretörő problémákkal kapcsolatban, hogy mind a pedagógusok, mind a szülők is kapjanak egy kis segítséget. Dióhéjban ennyit szerettem volna elmondani, ha kérdés van, akkor szívesen válaszolok.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Az építkezéssel mi a helyzet?

Kármán Bernadett igazgatóhelyettes: Az infrastrukturális fejlesztésünk zajlik, ami nagyon látható a tanároknak. Mondjuk mi is mindenféle táblákkal, digitális táblákkal segítjük ezt. Az építkezésünk kb. decemberig zajlik, addig tudjuk finanszírozni, addig van a szerződés. Ez egy szerkezetkész állapot lesz, és utána egyelőre megáll, de nagyon hiányzik, hogy legyenek még helyiségek. A legfőbb probléma nálunk is

az étkezés, mert kb. 63 fős ebédlőnk van, ezért csak nagyon szoros beosztással tudjuk ebédtetni a közel 400 menzás gyermeket, illetve a tantermek szempontjából is már megjelent a hiány. Már a régi kis épületünkbe egy osztályt, a 7/A osztályt, mivel ők a legkisebb létszámúak, át kellett helyeznünk, úgyhogy már nem tudunk minden osztálynak helyt adni a nagy épületben. Jelenleg keresik a forrásokat, próbálnak az egyház felé is segítséget kérni, de ez a két dolog nagyon hiányzik: hogy az osztálytermek meglegyenek, illetve az ebédlőnk nagyobb legyen. Tehát az építkezés még zajlik. Tavasz óta nagyon szépen alkalmazkodtak ők is ahhoz, hogy itt iskola van. A zaj persze megnehezítette az életet a tanároknak és a gyerekeknek is, de elfogadták, mert látják a célt. Azt egyelőre nem tudjuk, hogy mikor lesz vége.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Az jutott eszembe, hogy ezek azok a gyerekek, akik akkor voltak a bölcsődében, amikor ott kalapáltak mellettük, és délutánonként úgy aludtak, hiszen hosszú évekig építettük a bölcsőde különböző etapjait, de ezt most csak viccesen mondom, hogy szokva vannak hozzá. De amúgy is szokva vannak, ha nem is a gyerekek, de a pedagógusok igen, mert több ütemben épült, volt a kis hozzátoldás, aztán a tornateremszárny, tehát ez egy állandó fejlődés és megújulás. Ezek olyan léptékű fejlesztések, amelyekkel az önkormányzat a mai költségvetési helyzetében nem tud megbirkózni, tehát ebben nem tudunk segíteni, de minden fórumon a katolikus gimnázium tornatermével együtt említem a református iskola sarki épületrészének befejezését és azt, hogy ez így lenne egy komplex egység, és így tudná kiszolgálni a néhány évvel korábban megfogalmazott koncepciót. Tudom, hogy ez az iskola nemcsak Veresegyházon, hanem a térségben is egy favorizált intézmény, tehát a határon túlról is tud gyermekeket befogadni, ha van hely. Azt nem tudom, hogy a koncepcióban az étterem mellett saját főzőkonyha szerepel, vagy az étel továbbra is beszállítással történne meg? De ezt inkább nem is kérdezem, mert nyilván ez a jövő.

Kármán Bernadett igazgatóhelyettes: Nem is tudok erre választ adni, mert a gazdasági vezetőnk bonyolítja az egész építkezést. Nagy gondot okoz az ebédtetés, hogy fél 12-től kb. negyed 3-ig megebédeljenek. Inkább ez a nagy gond, hogy kicsi a befogadóképessége, és így nagyon elhúzódik az idő.

Cserháti Ferenc polgármester: Tudom, és van az a szabály, hogy a megfőtt ételt 3 órán belül ki kell osztani, és ezt a szabályt nagyon nehéz tartani ezen körülmények között. Ez a Fabriciusban és a Mézesvölgyben is probléma. Azért jött létre a konténer, hogy még egy helyen tudjunk ételt osztani. Azt mindenesetre a jövőre vonatkozóan nyilván gazdasági számításokkal kell alátámasztani, hogy érdemes-e saját főzőkonyhát kialakítani, aminek a konyhatechnológiai összege egy jó nagy beruházás, vagy pedig továbbra is a beszállított étel megoldja ezt a kérdést. Bár itt tartanánk, hogy ezen kellene meditálni, és akkor nagyon szívesen átadnám az önkormányzati tapasztalatokat, mert van ilyen is, olyan is, jó is, rossz is. Úgyhogy kívánom, hogy mihamarabb erről beszéljünk, hogy milyen konyha alakuljon ki a megfelelő méretű ebédlő mellett. Köszönöm szépen az elvégzett munkát, és bízom benne, hogy mihamarabb egy teljesen felépült iskolával szembesülhetünk, és járhatnak oda diákok, pedagógusok egyaránt, mindannyiunk örömeire, hiszen az egyházi iskolák is a mi iskoláink, és jó kapcsolatban vagyunk, és a mindennapokban is jó kapcsolatot ápolunk. Sok sikert kívánok a következő tanévekre. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Én is szeretnék gratulálni a munkájukhoz, illetve lenne egy kérdésem. A felvételinél látom, hogy elég tetemes a környékből származó gyermekek aránya. Mik a kiválasztás szempontjai első osztályban egy felvételinél? Mert gondolom versenyt futnak a Fabricius József Általános Iskolával.

Kármán Bernadett igazgatóhelyettes: Mi a szülőkkel beszélgetünk, tehát ez a felvételi sem igazán jó szó erre, mert a gyermekeket egyáltalán nem felvételeztethetjük, ez törvényellenes is lenne. A szülőkkel beszélgetünk, és azt szeretnénk igazán megtudni, hogy számukra mennyire fontos a keresztény értékrend, hogy ne azért jöjjenek, mert hallják, hogy mondjuk ez egy jó iskola, ahol nincs bukás, vagy akármilyen, hanem hogy tényleg azok a szülők hozzák oda a gyerekeiket, akiknek fontos a vallás, fontos a vallásgyakorlás. Úgyhogy teljesen egyházi alapon működünk. Nálunk elég sok az erdőkereseti gyermek, hiszen ott van egy református óvoda, és ők szeretnék folytatni ezt a református nevelést, ezért természetesen jelentkeznek. Amit az előbb mondtam, azt vesszük alapul ebben a beszélgetésben, illetve kérünk mindenkitől lelkesi ajánlást, és amit az ottani lelkész, plébános a saját felekezete szerint leír, azt tudjuk alapul venni, és onnantól kezdve meg a létszámot. Persze nálunk is prioritás, ha már a testvér ott van, akkor azt természetesen felvesszük, hacsak nem volt valami olyan konfliktus a családdal, de általában mindig jönnek a testvérek is. Úgyhogy igazán ennyi a felvételi.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja az előterjesztést, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

57/2026.(IX.16.) KKIB határozat

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága a Kálvin Téri Református Általános Iskola igazgatójának a 2025/2026-os tanévről elkészített tájékoztatóját tudomásul veszi.

Határidő: 2026. szeptember 23.

Felelős: elnök

6. napirendi pont: A Lisznyay Szabó Gábor Zeneiskola tájékoztatója 2025/26-os tanévről **Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök**

Szénás Zsoltné elnök: A beszámolómból azt olvastam, hogy itt is nagy változások történtek, és az intézmény Akkreditált Tehetségponttá vált, valamint a Dunakeszi Tankerületi Központ Kiváló Nevelőtestülete 2026 elismerést is megkaptátok tavaly. Átadom a szót Kosik Dórának, a Lisznyay Szabó Gábor Alapfokú Művészeti Iskola igazgatójának.

Kosik Dóra igazgató: Köszönöm szépen. Az Akkreditált Tehetségpont azt jelenti, hogy nálunk magas szinten működik a tehetséggondozás, és ez ott is meglátszik, hogy két kollégánk a KÖBÜKI Tehetséggondozó Pályázaton is elnyert díjat. Nemcsak ők viszik, de ők azok, akik kimondottan a tehetségnevelést folytatják, illetve rengeteg olyan együttesünk van, ami ugyanúgy bekerült a tehetségnevelés közé, akár a gitárzenekartól elkezdve, ami még csak két éve működik, vagy a fúvószenekar, aki eredményeket ért el országos versenyeken. Úgyhogy ezért kaptuk meg ezt a címet. Először is szeretném megköszönni az önkormányzatnak, hogy az alapítványunk közreműködésével a hangszerparkot tudjuk bővíteni. Ami nálunk még fontos pozitívum, hogy túljelentkezés van. A környező zeneiskolákban ez nem így működik, Gödöllőn is pótfelvételt írtak ki. Nálunk kb. 60 gyereket kellett elutasítanom. Nyilván nincs annyi pedagógusom sem, hogy ellássák az órákat, de helyszínünk sincs, minden nap telt házzal működünk. Az idei évet már 512 fővel

indítottuk a tavalyi 490 helyett. Akkor volt kb. ennyi, mikor még Vácrátót, illetve Vácduka is hozzánk tartozott tagozatként, úgyhogy most újra feltöltődött a létszám. Egyébként kár, hogy Györgyi elment, mert mondtam volna neki, hogy lehet azért a tankerülettől kitaposni ezt-azt, csak nagyon erőszakosnak kell lenni. Azért nálunk volt nyáron karbantartás is. Az tény és való, hogy amit az iskolák szakmai keretre kapnak egy évre, az nagyon kevés, tehát maximum arra elég, hogy pár hangszert felújítsunk, vagy tüzet oltunk gyorsan, de úgy gondolom, hogy muszáj csinálni, és csináljuk úgy, ahogy kell. Nem tudom, hogy mikorra várható a Köves utcai épületünk megszűnése, mert az lesz majd egy nagy érvágás nekünk, mert jelenleg oda heti szinten 180 gyerek jár az 512-ből. Úgyhogy van egy kis aggodalom, hogy mi lesz, de csináljuk ugyanúgy tovább a munkát, és várjuk a fejleményeket. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Még nem holnap. Itt gondolom arra utalsz, hogy a Művelődési Ház felújítása, átépítése, bővítése érinti a Köves utca-Béke utca sarkán lévő épületet, amit sokan Ella-házként ismerünk. A jelenlegi tervek szerint, és amire talán a költségvetésnek is lesz kerete, ha a képviselő-testület is úgy szeretné, meg az anyagi helyzetünk is engedi, akkor ez első ütemben még nem érinti. Az első ütem az udvar egy részét és a hozzáépített egykori parasztház elbontását, valamint a hely újra felhasználását illeti. A második ütem, ami a jóval nagyobb anyagi szerepvállalást illeti, az érintené már az általad is hivatkozott telket. Az igazság az, hogy valamilyen koncepciót kellene a Zeneiskolával csinálnunk, mert abban az épületben, amiben vagyok, nem lehet több mint 500 gyereket ellátni. A jelen jogi felállás szerint elég nehezen jönnek az önkormányzat amúgy kötelező feladatellátásában lévő intézményei, mert ott is a helyiségek túl vannak használva a különböző, elsősorban délutáni foglalkozásokra, ugyanúgy, ahogyan nektek is szükség lenne rá. Mert ha még délelőtt mehetnének az órák, de nem így működünk. Tehát valamilyen koncepció kellene, és ahogy a 24 plusz 4 tantermes általános iskola, amellyel mind a Fabricziusnak, mind az EGYMI-nek tudnánk segíteni, valami koncepció a Zeneiskolára is kellene. Adódhat egy emeletráépítés a jelenlegi épületre, és mondjuk ott lehetne egy szép, kisebb koncerttermet vagy valamit kialakítani, ami jó lehet, de tudom, hogy azon kívül is kellene egy csomó helyiség. Valahol egy másik telephelyen, egy szűz telken, egy zöldmezős beruházással valamit kellene építeni ez nagyjából látszik. Annyival vagyunk ebben a gondolkodásban lemaradva, hogy nincs helyszín és nincs terv arra, hogy mi is lenne a jó. Ebben lehet, hogy előre kellene lépünk, különösen ilyen létszámnál és érdeklődésnél, mert ez szerintem fontos és szép eredmény, és azt mutatja, hogy ez közép- és hosszú távon is egy stabilan, jól működő és kedvelt intézmény lesz a művészeti oktatásban. Azt hiszem, hogy tavaly már elhangzott, de talán a báb szakágon kívül már minden van, ami a művészeti oktatás területén lehetséges.

Kosik Dóra igazgató: Van táncművészet és képzőművészet is.

Cserháti Ferenc polgármester: Tulajdonképpen amikor Zeneiskolaként nevezünk meg benneteket, az ma már a ragadványnevetek, és korántsem az intézmény működését mutató művészeti alapfokú iskolaként kell ezt megnevezni, mert ez a helyes. Különösen ezekhez a képzőművészeti és táncművészeti feladatok ellátásához kellenének olyan speciális terek, akár belmagasságban, akár fény tekintetében, ami a mai modern elvárásoknak sokkal inkább megfelel. Kis túlzással, és elnézést kérek az összes szolfézs oktatótól, de szolfézsórát bármilyen helyiségben meg lehet asztal mellett tartani.

Szénás Zsoltné elnök: A Kálvin téri iskolában tartanak szolfézs órákat.

Cserháti Ferenc polgármester: A hangszeres oktatást is csak-csak, mondjuk a zongorát nem nagyon lehet hurcibálni, meg néhány egyéb hangszert, de a képzőművészeti oktatás miatt ebben gondolkodnunk kellene. Majd meglátjuk, hogy ki lesz a Tankerület vezetője, meglátjuk, hogy egyáltalán ez a tankerületi

rendszer milyen jövőt kap a politikától, és akkor megpróbáljuk ezt valamilyen irányba tenni, mert szerintem a mindennapi favágás mellett ezzel kellene foglalkozni, hogy mit, hová, hogy legyen róla egy koncepciónk. Legalább papíron legyen egy elképzelésünk, amivel egyetért a szakma, legyen az az intézmény és a tankerület együtt, meg a város is be tudja fogadni, el tudja helyezni. Ez szerintem fontos lenne. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Amennyiben nincs, akkor megköszönöm a munkátokat. A szebb jövő reményében addig ezt az alapítványos, támogató dolgot tudjuk preferálni, amíg nincs valami nagyobb előrelépés. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja az előterjesztést, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

58/2026.(IX.16.) KKIB határozat

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága a Lisznyay Szabó Gábor Alapfokú Művészeti Iskola igazgatójának a 2025/2026-os tanévről elkészített tájékoztatóját tudomásul veszi.

Határidő: 2026. szeptember 16.

Felelős: elnök

8. napirendi pont: A Veresegyházi EGYMI tájékoztatója a 2025/2026-os tanévről

Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Köszöntöm körünkben Horváthné Haász Veronikát, az EGYMI főigazgatóját. Átadom neki a szót.

Horváthné Haász Veronika főigazgató: Köszönöm szépen. Igyekszem rövidre fogni. A gyógypedagógiai ellátásról óráig tudok beszélni, hiszen a fontossága szerintem megkérdőjelezhetetlen, és a veresegyházi EGYMI feladatellátása is nagyon sokrétű és nagyon széles spektrumon mozog. Először is szeretnék köszönetet mondani a sikeres évkezdésünkben oroszlánrészt vállaló polgármester úrnak és az önkormányzatnak a Köves utcai épületért, mert megmondom őszintén, bajban lettem volna az osztály indításával a segítség nélkül, így viszont sikerült elindítanunk az évet kisebb-nagyobb döccenőkkel. Fabriczius igazgatóasszonya most küldte át az áttanítók órarendjét, úgyhogy ma már nekünk is lesz órarendünk, és innentől visszazökkenhetünk a megszokott kerékvágásba. Egy kis magyarázatot szeretnék hozzáfűzni a beszámolóhoz, mert a fizikai helyhiány megjelent benne több helyen is. Tehát egy nyolctantermes iskolánk van, a fejlesztőszobákat is belaktuk, illetve a Fejlesztőház mellettünk az autista tagozat két csoportját látja el. 16 osztályt indítottunk idén, plusz 2 óvodai csoportot, és szinte észrevehetetlen a várólistánkon, hogy indult még egy első osztály. Az EGYMI feladatellátását pár szóban szeretném bemutatni. A fejlesztőnevelés-oktatástól kezdve, ahol az iskolai oktatásban nem tudnak részt venni ezek a gyerekek, ők a súlyosan halmozottan fogyatékos gyermekek. Jelenleg 40 ilyen gyermeket látunk el otthoni ellátásban, illetve a dunakeszi tagintézményünk 2025 szeptemberében jött létre, ahol indult egy osztály most szeptemberben 6 fővel, értelmileg akadályozott gyerekekkel egybevonott osztályban. Az utazóhálózat pedig a többségi iskolákban integráltan tanuló SNI-s diákokat látja el, minden sérüléstípust, tehát mozgássérült gyermektől kezdve egészen a logopédiai problémával küzdő gyermekeken keresztül. Majdnem 600 tanulót látunk el az 52 iskolában. Az utazóhálózat engedélyezett

státusza 30,5, és nagy örömmel jelentem be, vagy újságolom el, hogy 5 fiatal kolléga csatlakozott az utazóhálózat munkájához ebben az évben. Személyi változás történt, az utazóhálózat vezetője távozott, kiírtunk pályázatot, Pércsi-Szemes Rita nyerte meg a tantestület támogatásával. Ő is pszichopedagógia, tanulásban akadályozott szakos és logopédus kolléga. Az egy jellemző tendencia az EGYMI-ben, hogy mindenki két vagy akár több szakirányt végzett el, és így nagyon széles skálán tud mozogni. Ennek ellenére még nagyon sok kollégára lenne szükségünk. Kiemelten autizmus-specifikus megsegítésre hirdetünk, keresünk. Bízom benne, hogy érkeznek. Viszont erre szeretném ráfűzni, hogy az elmúlt évben gyakorlati helyként működöttünk az ELTE, az Egri Egyetem, Debreceni, Szegedi, Miskolci Egyetem és a jászberényi campuson tanuló gyógypedagógusoknak. Szintén tanulásban akadályozott szakirányú, pszichopedagógia szakirányú és autizmus spektrumzavar pedagógiája szakirányú és logopédia szakos hallgatók érkeztek, és hárman közülük csatlakoztak a tantestülethez, ketten pedig jelezték, hogy amikor sikeres államvizsgát tesznek decemberben, akkor szeretnének velünk dolgozni. Úgy gondolom, hogy ez mutatja azt, hogy azért van utánpótlás, érdemesnek tartanak minket arra, hogy velünk folytassák, de úgy szoktam mondani, hogy nem tudom rózsaszín vattacukorba burkolni a tényeket, mert nagyon nehéz a feladatellátásunk jelenleg is. A helyhiány ellenére megvalósítottuk, hogy átjárhatóak a tagozatok. Tehát az óvodánkból például a tanulásban akadályozott tagozatra, az enyhe értelmi fogyatékos tagozatra egy gyermek jutott be. A beszéd-fogyatékos tagozaton, az előkészítő osztályba egy gyermek tudta megkezdeni az iskolai éveit. Viszont ez volt az az év, amikor a Fejlesztőházból nem ballagott tanulónk, tehát az autista tagozatra nem tudtunk volna felvenni saját ovist sem, ha nem indul első osztályunk. Úgyhogy nagyon köszönöm a segítséget, hogy ez elindulhatott. Az óvodai bővítést is nagyon várjuk. Ha elkészül vagy bővül a konténer, akkor nagy örömmel fogunk átköltözni. Az elmúlt tanévben, ami nagyon pozitív szakmai siker az apró mindennapi sikerek mellett, mert ilyenekben is bővelkedünk sajnos a kudarcok mellett, hogy az RRF-pályázat tankerületi megvalósulásában aktívan részt vehettünk, és így például egy eszköz-kölcsönző jöhet létre az EGYMI-ben, ami a többségi iskolákat is segíteni fogja eszközökkel, illetve a többségi iskolákban dolgozó gyógypedagógusokat, az utazóhálózat tagjait és a pedagógusokat szakmai tanácsokkal tudjuk megsegíteni, vagy az eszköz használatát megtanítani nekik. Itt nemcsak a fitneszlabdára gondolok, hanem például VR szemüvegek is érkeznek, illetve nem hallókészülék, hanem egy erősítő, adóvevős készülék, tehát nagyon sokféle eszközbeszerzésre nyílt lehetőségünk, illetve képzések is megvalósultak, valamint a fenntartó érdemeit dicséri, hogy ami képzést a gyógypedagógusok számára szerettünk volna megvalósítani, sikerült. Tehát az autizmus szakirányú képzés támogatása 100%-ban megvalósult, most 6 kolléga jelentkezett a 30 órás autista képzésre. Háromnak már megérkezett az Oktatási Hivaltól a levél, hogy az első turnusba bekerültek, a többiek pedig a tanév során fogják elvégezni. Lassan elmondható, hogy az EGYMI-ben dolgozó kollégáknak a 65-70%-a legalább a harmincórás alapképzéssel rendelkezni fog autizmus-specifikus ellátás megsegítésére vagy a sajátos szemléletmód kialakítására, meglétére. Megvalósult a játszótérünk, hála az alapítványunknak, nagyon szép lett, boldogan használják a gyerekek, és így akkor az autista ház udvarán is létrejött egy játszótér, ott is boldogan játszanak a gyerekek, nagy örömmel. Sajnos viszont ezzel párhuzamosan, mert valahogy nekünk mindig a mérleg nyelve egybebillen, felbontották a kerítést, valószínű rolleres fiatalok, a szomszéd elmondása szerint, és összetörték az egyik kosárlabdapalánkunkat. Most a fél sportpályánk le van zárva, még az üvegszilánkoktól próbáljuk mentesíteni, úgyhogy mindig történik valami ilyen váratlan dolog. Szoros kapcsolatban vagyunk a családsegítő központtal, nagyon sok jelzés érkezik tőlünk, viszont nagyon sok megsegítést kapunk. A hiányzások nagy számára a beszámolóba kitértem. Van, aki emiatt nem tudta befejezni az általános iskolai tanulmányait, őt megsegítettük, a Dobbantó programba irányítottuk át. Tudomásom szerint megnézte az iskolát, de beiratkozásról nem adott hírt a fiatalember, pedig megígérte. A Gödöllői Forrás Központtal is felvettük a kapcsolatot, személyes megsegítést kap egy gyermek tőlük, illetve egy egész osztály a szociális segítő munkatárstól. Úgy gondolom, hogy ez is egy pozitív hír. Apró sikerek vannak nálunk is, például egy ballagott gyermekünk édesapja jelentkezett, hogy az általános iskolai tanulmányait szeretné befejezni. Mi egy más szegmensben tudunk ilyen sikereket felmutatni, de úgy gondolom, hogy a felzárkóztatás vagy az

esélyteremtés szempontjából ez legalább annyira fontos, és nagy örömmel fogadtuk édesapát. Sajnos nálunk nem megoldható ez a képzés, átirányítottuk a megfelelő helyre, de úgy tudom, hogy ő is beiratkozott, és elkezdte a tanulmányait. Akkor a jövőbe is betekintek, mert van egy ilyen szokásom, hogy mindig megfogalmazom az álmainkat. Óvodánk van, általános iskolánk több tagozattal van, de nagyon szeretnék a gyermekeknek egy szakiskolai ellátást is biztosítani, így akkor a fogyatékos, szegregáltan nevelhető gyerekek 3-tól 23 éves korig lennének védett környezetben, és szakmát szerezhetnének, vagy részsakképesítést, illetve az értelmileg akadályozott vagy nagyon súlyos autista tanulók egy fejlesztő oktatás keretében egy tanúsítványt szerezhethetnének, viszont akkor ők 27 éves korig lennének védett környezetben, mert nagy problémánk a beiskolázás. Egyébként szép sikereket hoznak a gyerekek, és jelenleg is van tanulónk, aki a VERKA-ba nyert felvételt a beszédjavítóról. A tanulásban akadályozott tagozaton végzett diákjaink viszont elég szűk lehetőségekkel tudnak gazdálkodni szakirányválasztásban is, illetve földrajzilag is távol vannak az elérhető iskolák, akik ezeket a képzéseket biztosítják számukra. Nagy segítség lenne nekik is, ha ez helyben elérhető lenne. Egy kérést szeretnék megfogalmazni az étkezéssel kapcsolatban. Több szülő jelezte, nálunk minden gyermeknél SNI-s, mert ez a felvételi követelmény, hogy 2025/26-ban lejárt az SNI-s határozatuk. Felülvizsgálatra várnak, mert feltorlódtak a vizsgálatra a gyerekek. Itt hallottuk, hogy az iskolaérettség-vizsgálatok miatt rengeteg gyereket kell vizsgálniuk, késnek az új szakértői vélemények, és így a kedvezményt nem tudták biztosítani. Befizetésnél teljes összeget kértek a szülőtől, hogy majd visszatérítésre kerül. Rendeztük az ügyet, kiküldtünk egy tájékoztató levelet, csak szeretném itt is megemlíteni, hogy az EGYMI tanulói mind SNI-s papírral rendelkeznek, tehát nem szűnik meg a státuszuk. Dióhéjban ennyi.

Szénás Zsoltné elnök: Azt még hadd kérdezzem, ha étkezésről van szó, hogy ugyanaz a szolgáltató, aki a Fabriczius Iskolánál. Nálatok milyen visszajelzések vannak?

Horváthné Haász Veronika főigazgató: A visszajelzések eddig pozitívak. Aki nálunk speciális diétán van, vagy szelektív evő, ezt nem veszi igénybe. Az adagokra sincs panasz, bár a 8.-osok örökre éhesek, tehát ők egy kicsit ezzel játszanak. És itt szeretném kiegészíteni, hogy nagyon szépen köszönjük a segítséget, hogy a reggeli, az óvodás étkeztetés, illetve, hogy a Köves utcába is eljutnak az étkezési adagok. Ez szintén nagy segítség nekünk, és nagyon köszönjük a sofőrnek, Pali bácsinak, hogy figyel arra, hogy szünetben érkezzen az udvarra, úgyhogy ez egy nagyon nagy piros pont számára.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Szeretettel gratulálok Önöknek, mert azt gondolom, végig hallgatva a helyi intézmények vezetőinek beszámolóját, hogy az Önök munkája talán a legnehezebb és a legnagyobb elhivatottságot és kitartást igénylő hivatás. Nem vagyok ennek részese, csak munkatársaink gyermekei kapcsán látom, hogy mennyire nehéz és mennyire körültekintő, és milyen mind a tanárok, illetve a szakemberek, mind a szülők részére, micsoda nehézség egy ilyen gyermeknek a nevelése és terelgetése. És rögtön megfogalmaznék egy kérdést is, hogy említette, hogy a jövőbeni vágyaik között szerepel egy szakirányú képzés, vagy szakiskola megvalósítása. Ez megvalósítható-e itt, illetve mely szakok, vagy milyen témákban érdemes gondolkodni? Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos lehetőség. Másrészt említette a kosárpalánkot, hogy mi magunk tudunk-e ebben segíteni, mert gondolom, a gyerekeknek nagyon hiányzik. Köszönöm szépen.

Horváthné Haász Veronika főigazgató: Köszönöm szépen. Megfordítanám a válaszadást. Bejelentettük a rendőrségen a rongálás tényét, illetve a fenntartó felé jeleztük, hogy pótlásra szorul. Most a tulajdonviszonyokat bogyozzuk egyelőre.

Cserhádi Ferenc polgármester: A VVSK tulajdona.

Horváthné Haász Veronika főigazgató: Igen, ezt sikerült kinyomoznunk. Természetesen hiányzik a gyerekeknek, de inkább a lezárt tér, ami nagyon fájó pont, hiszen az udvarunk nem túl nagy négyzetméterre lebontva, és azért 240 gyermek szinte minden szünetben kint van. De köszönjük szépen a kérdést, próbáljuk megoldani. A szakiskolai képzéssel kapcsolatban. Körbejártam a kérdést, és megvalósítható lenne. Megmondom őszintén, ha minden kötél szakad, szeretem a konténereket, nagyon klasszul be lehet rendezni, hűtés-fűtés rendben van, és a szakirányú képzések nagyon széles skálát lefednek, kezdve a kertépítőtől, kertgondozótól kezdve a szobafestő-mázoló, textilruha-, textilanyagkészítőn keresztül. Ezekhez kell egy-egy műhely vagy egy olyan lehetőség, ahol gyakorolhatnak. Viszont vannak olyan képzések, amelyek elsőre biztos furcsán hangzik, de nagyon kis helyen, kis helyigénnyel megvalósíthatók. Az EGYMI-ben működött egy biciklis szakkör, illetve egy „Bringázz Magyarországon” tanóra egészen az elmúlt tanévig. Sajnos ez az elmúlt tanévben már nem indult újra, de tervezzük újraéleszteni. És például szakképzés keretében a bicikliszerelő az egy akkreditált és tanulásban akadályozott gyerekekre kidolgozott, államilag indítható képzés, illetve az adatrögzítő. Ez az, ami a legkisebb helyigénnyel és eszközigénnyel jár, és mégis ad egy végzettséget a fiataloknak. Itt lenne egy bújtatott kérdés és reklám helye. Egy nálunk végzett, autizmussal élő fiatalember adatrögzítő végzettséget szerzett. Sajnos nem nálunk, hiszen nem volt lehetősége erre, viszont állást keres, támogatott munkahelyet, részmunkaidőben. Ha bárki ebben tud segíteni, akkor legyen szíves jelezze, mert nagyon szeretnénk neki segíteni, de mi most nem tudunk neki ilyen segítséget nyújtani. Elnézést, hogy ezt így megemlítettem, de nagy segítség lenne számára.

Szénás Zsolt elnök: Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Köszönöm szépen. Eszembe jutott még esetleg a varrodai vagy cipész szakma. Itt élünk, de ezek az apró-cseprő dolgok, a kertépítő, kertgondozó, satöbbi, ezek milyen hosszú, vagy mennyire mély oktatást igénylő dolgok, illetve megvalósíthatók-e helyben, egy ilyen kis konténerben? Köszönöm.

Horváthné Haász Veronika főigazgató: Számításaink szerint megvalósítható. Szakoktató kell hozzá, valószínű, hogy ez is megoldható. A gödöllői Montágh-ban működik parkgondozó képzés, ahol nagyon alapos szakmai ismereteket szereznek a gyerekek. Első kézből tudom, illetve tapasztaltam, hogy egy intézménylátogatás során egy Down-szindrómás, értelmileg akadályozott lányka leiskolázott például a növényfelismerésből. Úgyhogy nagyon alapos képzést kapnak, ezért tanulóinknak ez az egyik irány, ahova el tudnak mozdulni 8. osztály után. Jellemzően Vác a másik irány a Cházár András EGYMI-nek a szakiskolai része, ahol a házi betegápoló részsakképesítéstől kezdve, ott például van varróműhely, a textilanyag-készítés szakirányon, ott is van kertészképzésük, van egy kis tankertjük, illetve az iskola parkját gondozzák, és saját kezűleg ácsoltak össze egy filagóriát. Szóval nagyon ügyesek ezek a gyerekek megfelelő támogatás mellett, és tudnak tanulni más ütemben, más megsegítéssel, viszont úgy gondolom, hogy a gyógypedagógia legfőbb célja, hogy minél magasabb önállósági szintre juttassuk el a tanulóinkat. Ha valakinél ez a kakaó megfőzése, akkor arra a szintre juttassuk el, ha viszont el tud helyezkedni mondjuk egy mester mellett szobafestő-mázolóként, akkor ebben segítsünk neki. A szakiskolákba is jelentkeznek tanulásban akadályozott, illetve logopédiai tagozatról is gyerekek. Elkezdtünk egy nyomon követést, egy felmérést, ez még hiányos, hiszen az elmúlt tanévben kezdtük. Jelentős a lemorzsolódás, ezért nem tudom azt mondani, hogy teljes a siker, főleg a Szivárvány tagozatunk, a tanulásban akadályozott, enyhe értelmi fogyatékos volt nyolcadikosaink körében. Nem tudom megmondani, hogy ez mennyiben a kognitív képességeiknek tudható be, vagy mennyiben tudható be annak, hogy szociálisan esetleg nehezebben tudnak beilleszkedni egy védett közeg után egy nem gyógypedagógiai környezetbe. Ez egy más kutatást

igényelne, de erre figyelniünk kell. Jelenleg keressük a lehetőségeket, nyílt napokra, intézménylátogatásokra, pályaaorientációs alkalmakra visszük őket, úgyhogy próbálkozunk.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tagnak.

Dr. Bölcskei-Molnár Antal bizottsági tag: Megmondaná nekem, hogyan lehetne a szakképzést a leggyorsabban intézni? Kell hozzá egy konténer és kell hozzá egy oktató, vagy oktatógárda, vagy mi lenne? Mert most ráakadtam erre, de fontos, mert tudom, hogy mennyire nagy probléma.

Cserháti Ferenc polgármester: Nekünk most egy óvoda konténer kellene, tehát ne arra lőjünk, ami még távolabb van, hanem arra, ami már nagyon kellene.

Horváthné Haász Veronika főigazgató: Merjünk nagyot álmodni! Nekünk most két óvoda konténer kellene nagyon gyorsan, hogy három ovis csoportot tudjunk indítani, és akkor talán kicsit kevesebb lenne a várólistán lévő gyermekek száma. Speciális szakiskolai képzést engedélyeztetnünk kell akkor. Most nincs eljárásrend, de valószínű, hogy a minisztérium hatáskörébe fog tartozni, illetve az Oktatási Hivatalhoz. Ki kell dolgoznunk a képzési tervet, amit úgy érdemes kidolgozni, ha nagyon a segítségre helyezzük a fókuszot, hogy például ne legyen ismétlődő modul a közismereti tárgyaknál sem, mert akkor már nem iratkozhat be a következő képzésre a tanuló. Ha ezt sikerül ügyesen úgy megszervezni, hogy szétszedjük a modulokat és nincs ismétlődés, akkor akár három szaknál 21-23 éves koráig bent lehet a tanuló.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Köszönöm szépen az intézmény igen fontos munkáját. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja az előterjesztést, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

59/2026.(IX.16.) KKIB határozat

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága a Veresegyházi EGYMI főigazgatójának a 2025/2026-os tanévről elkészített tájékoztatóját tudomásul veszi.

Határidő: 2026. szeptember 16.

Felelős: elnök

9. napirendi pont: Sajtóombudsman tájékoztatója a Veresi Krónika június, július, augusztusi lapszámáról

Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Nyáron a bizottság új sajtóombudsmanról döntött, Farkas Zsolt személyében, akit körünkben köszönhetek. Szeretném megköszönni neki az alapos, precíz munkáját. Gondolom, mindenki olvasta a beszámolókat. Nagyon szemfüles Zsolt, mert sok hibát észrevesz. Amit nagyon fontosnak tartok a munkájában, hogy a terjedelmnövelést is figyelmünkbe ajánl, amit már régóta mondunk, de nyilván ennek anyagi vonzata is van, illetve egy könyv kiadását is javasolja, hogy az „Arcok a városból” című történeteket össze lehessen foglalni, ami egy értékes kiadvány lehetne a jövőben. Ezen felül vannak rovatok, amiket még Zsolt hiányol. Ezek szerintem is elférnének, de nekem leginkább a másik oldalról az a problémám, hogy nincs, aki ezeket küldje, írja. Tehát ezt másképp kellene rendezni, illetve még volt egy

másik, hogy a szerzők és a fotósok feltüntetése elég hiányos. Ebben is van, amit tudunk, van, amit nem, de ezzel is lehetne előrelépés az újságban. Főszerkesztő úr, Kovács Péter is itt van körünkben. Úgyhogy azt gondolom, hogy ez egy alapos munka, amit kaptunk. Elsőként átadnám a szót Farkas Zsolt sajtóombudsmannak.

Farkas Zsolt sajtóombudsman: Köszönöm a szót, és hálásan köszönöm ezt a lehetőséget, hogy sajtóombudsman lehetek itt Veresegyházon, és nem akárkitől vehettem át ezt a feladatot, mert Illésházi Péter is nagyon elhivatottan végezte ezt a munkáját. Azt kértem itt a bizottságtól, hogy ne negyedévente, hanem havonta adhassak számot a megjelent újság tartalmáról, mert így sokkal aktuálisabb, frissebb a reagálás az adott számokat illetően. A legelső számtól kezdve, ahogy röviden áttekintettem Veresegyház sajtótörténetét, büszkén állíthatom, hogy 40 éve itt élek, és azóta itt, ebben a faluban, aztán városban ilyen sajtótermék, mint amit a Veresi Krónika képvisel, még nem volt. Ennek jogelődje, a Veresi Hírmondó is színvonalas újság volt, de ahová eljutott 2008-tól kezdődően a Veresi Krónika, az páráját ritkító eredmény az egész járásunkat, vagy talán még az egész vármegyénket tekintve is. Igyekeztem munkám során ennek az újságnak az értékeit is felcilllantani. Nemcsak az volt a célom, hogy bíráljak, és akkor a helyesírástól kezdve a stilisztikán át a tartalmi meglátásokig, természetesen ez is feladatom, és az is fontos volt, hogy a jogszerűségekre figyeljünk. Tehát mindaz, amit itt az utolsó számban összefoglaltam, az anonimitás felszámolása, a pontos hivatkozások, tehát mindaz, amit elvárunk egy egyetemi hallgatótól, az ugyanolyan pontossággal megjelenjen egy sajtótermékben is, egy újságíró tollából. Nagyon örülök, hogy erre a bizottság nyitott volt, és megteremtette ezt a lehetőséget, hogy minden számhoz írhatok ilyen jelentést. Szeretném a javaslataimat továbbra is fenntartani, és mindaz, ami itt elhangzott elnök asszony felvezetésében is, ezeket a kezdeményezéseket lassan-lassan már névhez köthetően is erősíteni. Például a helytörténeti tárgyú tanulmányok, a múzeumi tudósítások vonatkozásában beszéltem a múzeumigazgató asszonnyal is, hogy mit szólna hozzá, ha ő lenne ennek a rovatgazdája, és nem zárkózott el ettől a feladattól, de azt mondta, hogy ő nem lenne képes minden hónapban egy komplett nagy tanulmányt szolgáltatni, hanem ezt meg kellene osztani akkor például a helyi régészünkkel, aki rész munkaidőben dolgozik, illetve azzal a helytörténeti könyvtárossal, aki ugyancsak tájékozott lehet ezen a területen. A krónikakönyvek folytatása, az Arcok a városból sorozat úgy tudom, hogy annyira előkészített, hogy itt Veréb József szerkesztő már tudatosan úgy írja ezeket a portrékat, hogy bármikor készen legyen a kötetnek az előállítására. Ezek után, ahogy írtam, két bőrt lenyúzni egy lehetőségről, már csak anyagi kérdés. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Köszönöm szépen. Tisztességgel végigolvastam, foglalkoztam vele, és kétségtelen, hogy nagyon részletes és alapos munka. Nagyon sok apróságra kitért az elemzésében, a véleményében. Sőt, olyanokat is találtam benne, ami messze túlmutat az általában elvárt tartalom szerkesztéstől. Amikor arról beszélgetünk, hogy a Művelődési Ház meghívóján hogyan szerepel a szöveg, az valószínűleg kettőnk, ötünk, vagy tízünk érdekel, de a többség nem foglalkozik ezzel. Szerintem jó, ha ilyenek megjelennek, ennek abszolút örültem, de én alapvetően másként gondolkodom erről a történetről. Szövegben is megjelent, illetve most is kiemelte, hogy nagyon színvonalasnak tartja a Veresi Krónikát. Felmerült bennem egy hiányérzet, hogy a színvonalat hogyan definiáljuk? Azt abszolút el tudom fogadni, hogy a Krónikában megjelent írások stilisztikai vagy újság szempontjából színvonalat képviselnek. A beszámolók rendelkeznek rengeteg értékkel, de alapvetően mi is az elvárásunk egy sajtótermékkel szemben? Mert ahogy Ön is fogalmazott, ez egy sajtótermék. Sajtótermékkel szemben alapvetően az az elvárásunk, hogy a helyi ügyeket sokszínűen, plurálisan mutassa be, és itt ketté is választanám az újság tartalmát. A kulturális és ide lehet venni a közéletet is, ami egy olyan keresztmetszet, amin nehéz meghúzni a határvonalat, szerintem ennek maradéktalanul megfelel az újság. A kulturális

események, sportrendezvények, a portrék bemutatása, azt szerintem tökéletesen hozza, amit egy ilyen újsággal szemben meg lehet fogalmazni, és talán azt is lehet mondani, hogy ezt színvonalasan teszi. Ezt nem vitatnám, én is így látom. De hogy a helyi közügyeket plurálisan mutató be, az szerintem tényszerűen nem állapítható meg az újságról. Nemcsak a Veresi Krónikáról nem állapítható meg, hanem nagyon sok önkormányzat hasonló termékéről, sőt általában az önkormányzatok hasonló termékéről ez nem állapítható meg. Ennek nem alapvetően minőségi, elhivatottsági vagy szakmai színvonalbeli hiánya van, mert azt gondolom, hogy látván a kulturális témákat, az megvan, hanem egy teljesen más strukturális problémára vezethető vissza. Az Ön elemzésében is a politikamentességet emeli ki fontos témaként. Itt is definíciós problémák vannak, hogy mi tartozik ide, és mi nem. Azt gondolom, hogy az országos politika valóban nem lehet része egy ilyen helyi sajtóterméknek, kivéve akkor, ha van helyi vonatkozása. Definícióm szerint a helyi ügyek megvitatása a helyi politikába tartozik, mert annak igenis fontos része kell, hogy legyen az újságnak. Szerintem ebben a Veresi Krónika, illetve a hasonló sajtótermékek elég gyenge lábon állnak, és ahogy már elkezdtem mondani, ennek strukturális oka van. Az, hogy ez a sajtótermék nem független, nem rendelkezik azokkal az attribútumokkal, amivel egy független sajtóterméknek rendelkeznie kéne, vagy rendelkezhetne. Nem is a sajtótermék hibája, nem a szerkesztőség hibája, ez a struktúra vagy a városvezetés hibája. Itt alapvetően a város által kiadott újságról beszélünk, amiből elvileg nem következne, hogy ez a függetlenség ne valósulhatna meg, de nem valósul meg egyetlen hasonló sajtótermék esetében sem. Valahogy a városvezetők azt gondolják, hogy részesei a szerkesztőbizottságnak, ezért cikkeket írnak a helyi sajtótermékben, beleszólnak a szerkesztésbe, cikkeket húznak le, cikkeket vesznek ki, és ott megmondják, hogy mely témák milyen mértékig szerepelhetnek. Ez probléma. Amikor bő egy évvel ezelőtt javaslatot tettem a sajtóombudsman pozíció létrehozására Zsolt Péter szakmai támogatásával, akkor alapvetően az volt a célunk, hogy ezt a strukturális problémát próbáljuk valahogy semlegesíteni. Tisztában voltunk azzal, hogy önmagában ez a pozíció erre nem lesz képes, itt teljesen más szerkezetre, más megközelítésre lenne szükség, de úgy láttuk, hogy ez a jelenlegi rendszerben nem átvihető, ezért egy olyan megoldást kerestünk, ami ebbe az irányba hat. Azt gondoltuk, ha egy külső, független személy, aki független a szerkesztőségtől, független a városvezetéstől, hívja fel ezeket a problémákra a figyelmet, akkor szembesülünk ezekkel a problémákkal, ide kerül az asztalra, beszélünk kell róla, érvelni kell mellette vagy ellene, akár az újságnak is kell ezzel a kérdéssel foglalkozni, akkor legalább napirenden lesz ez a probléma. De én úgy látom, hogy jelenleg más irányba haladunk. Ez az elvárásunk ezzel a pozícióval szemben nem jelent meg ebben az anyagban. Sok mindennel egyet tudok érteni. A Facebook-véleményével is, hogy az a vitakultúra, ami ott jellemzi a közügyek megvitatását, annak egészen biztosan nincs helye sem az újságban, még a Facebookon sem meggyőződésem szerint, sem sok helyen sincsen helye. Azok a témák, amelyek mentén ezek a viták kialakulnak, azoknak igenis szerepe kell, hogy legyen a sajtóban, meg kell, hogy jelenjenek kulturáltabb formában, reflektálnia kell ezekre, és ezt hiányolom. Ezt a kritikából is hiányolom, hogy ez nem jelenik meg kritikaként a sajtótermékkel szemben. Illetve az sem jelenik meg, hogy azok az önkormányzati döntések, amik itt születnek, amikről tájékoztatás jelenik meg az újságban, azok úgy jelennek meg, mintha konszenzussal születnének, mintha ezekről ne lennének viták, mintha ne lehetne más megoldás is az adott témában és ezek fel sem merülnek megoldási javaslatként, hanem úgy merülnek fel, hogy volt egy probléma, amit az önkormányzat így oldott meg. Semmilyen vita ebből nem jelenik meg ebből az újságban, és az sem, hogy biztos-e az, hogy ez a jó megoldás az adott probléma kapcsán. Ez egy másik olyan elvárás lenne egy plurális sajtótermékkel szemben, aminek meggyőződésem szerint meg kellene jelennie egy ilyen helyi lapban. Ezt is teljeskörűen hiányolom, illetve ennek a kritikáját is hiányoltam ebből a kritikából. Ez a kritika kritikája, ez egy sajátos műfaj, ezért fogalmaztam meg ezeket a felvetéseimet. Azt elfogadom, hogy ez az első áttekintése a sajtóról, és nem feltétlen volt ez a típusú elvárás ennyire plasztikus, ahogy én ezt most megfogalmaztam. Azt is elfogadom, hogy ez az elvárás az én elvárásom, és nem feltétlenül egyezik, sőt, egészen biztosan nem egyezik a többség elvárásaival, de én ezt képviselem már nagyon régóta, és azt gondolom, hogy ezt is fogom képviselni, és ahogy a Krónikával kapcsolatos beszámolók kapcsán is rendre elmondom

kritikaként, ezt a jövőben is meg fogom tenni, és ezért tartózkodni fogok a szavazásnál. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Kovács Péternek, a Veresi Krónika főszerkesztőjének.

Kovács Péter főszerkesztő: Köszönöm szépen a szót. Több dologra is szeretnék reagálni. Elsőként köszönöm Zsoltnak a lelkiismeretes munkáját. Én történész végzettségű is vagyok, ezért nagyon köszönöm Zsoltnak ezt a jegyzetelős, utánajárós dolgot, ez egy szakdolgozat színvonal. Nagyon sok tanács van, amit Zsolt megfogalmaz, én ezekkel tulajdonképpen egyetértek a rovatokat illetően is. Az oldalszámra meg a könyvre majd mindenképpen kitérnék egy kicsit. Nagyon hasznosnak tartom ezeket az észrevételeket. Csak hogy kicsit képben legyen mindenki. Nagyon sok rovat, téma nem azért marad ki, mert nem látom, hogy azt igényelné a város lakossága, hanem helyhiány miatt. Ráadásul Zsolt fel is hívta a figyelmet, hogy volt olyan kulturális rendezvény, amit úgy ítélt meg, hogy kevés embert vonzott, viszonylag periférikus, de mégis érdekes volt, és ennek ellenére beraktunk egy áprilisi rendezvényről egy beszámolót, ami egyébként kész volt májusban, de nem fért be, csak nyár végén az újságba. Egyrészt ezért maradnak ki híradások, témakörök, satöbbi, másrészt azért, mert a túloldalon nincs kapacitás rá, illetve nálunk sincs erre ennyi kapacitás. Konkrétan egy-két újságíró írja az újságot, és nagyon sokszor előfordul, hogy a túloldalról, amit a múzeumigazgató jelzett, aki egy humánérdeklődésű ember, hogy ő tehetsége, ideje, bármi folytán nem alkalmas. Ugyanez van az oktatási ügyekben. Nagyon komoly köröket futunk az iskolákkal, hogy küldjenek anyagokat, de nincs nekik erre szakképzett emberük. Sokszor ezért is maradnak ki anyagok, de egyetértek mindennel, amit Zsolt hiányol, megfogalmazott. Helytörténet vonatkozásában Horváth Lajos hiánya érződik az újságon, mert ő írástudó emberként kész anyagokat adott, ami mindenféle szempontból megállta a helyét. Nagyon köszönöm Szabolcs felvetéseit és jobbitó szándékú kritikáit az újsággal kapcsolatban. Ez a vita, nevezhetjük vitának, vagy inkább stratégiai, eltérő elképzelés, az a fejünk felett zajlik, de ebben főszerkesztőként nem kívánnék állást foglalni. Ez nyilván egy stratégiai szituációja az újságnak, hogy egy szorosabb önkormányzati kontroll alatt működik egy önkormányzati újság, vagy valamilyen független módon. Szerkesztőségünk tud ehhez alkalmazkodni. A tavalyi év beszámolójánál fogalmaztam meg kritikát is a fenntartó felé, de hála istennek ez csillapodni látszik, már nincs az a fajta nyomás ilyen szempontból az újságon. Viszont van rajta egy másfajta nyomás, ami a lakosság részéről jelenik meg, hogy még az olyan jellegű panasz is, ami kifogásol valamit, az is pozitív. Gyakorlatilag, ami olvasói levél érkezik hozzánk, az arról szól, hogy olvassák az újságot, észreveszik ezt meg azt, és hiányolják, hogy ez meg ez esetleg nem teljesen úgy volt számukra, ahogy szeretnék volna, de mindenképpen pozitív jellegű kritika, és minden egyes olvasói levél azzal végződik, hogy nagyon köszöni a szerkesztőség munkáját. Ennek nagyon örülök. A Krónikáról. Ez az egész történet összefügg. 12 éve szerkesztem ezt az újságot, de a város közben szintet lépett. Ma már nem az a kérdés, hogy lehet-e egy időpontban két rendezvény a városban, ami mondjuk 12 éve még komoly vitákat generált a kulturális bizottság ülésén, és miért nem beszélünk össze, hogy mondjuk ne legyen a Könyvtárnak meg a Művelődési Háznak egy időben rendezvény. Egyszerűen annyi rendezvény, annyi esemény, annyi történés van a városban, hogy nem az a kérdés, hogy van-e egy időben, hanem egy időben hasonló érdeklődési kört kiváltó rendezvények vannak a városban. Például viszünk egy irodalmi szalont a Könyvesboltban, és egyeztetnünk kell a Művelődési Házzal meg a Könyvtárral is, hogy másik irodalmi szalon ne pont akkor legyen. Azt akarom ezzel kifejezni, hogy szintet lépett a város, és ezt a Krónika csak részben tudta lekövetni. Elsősorban anyagi okokból. Folyamatosan megkapjuk, hogy az újság megjelenésében egy kicsit régies, nem kellően dinamikus, nem kellően fiatalos, satöbbi. Igen, ez azért van, mert a tördelésnél nem tudunk egész oldalas, féloldalas képekkel operálni, nem tudunk szellősebben cikkeket szerkeszteni, mert ennek hely kellene. Ez mindenképpen az oldalszám emelése mellett szól. A másik, ami emellett szól, hogy a szerkesztőség lehetőségei is emelésre szorulnának. Értem ezalatt, hogy szükségünk lenne még legalább egy-két újságíróra, hogy ne azok az újságírók rohagáljanak egyik nap három helyre. Illetve, ami örök mániám, és

azt nem adom fel, úgy vagyok vele, mint itt az iskolaigazgatók voltak, hogy a fiatalokat kell becsatornázni az újságba. Most volt a VERKA-s diákoknak egy cikke, ami helytörténetnek is megfelelt. Nagyon szeretném, ha a VERKA-ból kikerülnének akár azok a tehetséges gyerekek, akik ebben lehetőséget látnának, és ezt nem adom fel, és Évánál hajtom továbbra is, hogy akinek íráskészsége van, az igenis érezze megtiszteltetésnek, hogy a közel 8000 példányszámban megjelenő újságban publikálhat. Nyilván hosszú távon ennek anyagi vonzata is kell, hogy legyen. A könyvvel kapcsolatban. Nagyon köszönjük polgármester úrnak a támogatását, hogy megjelenhetett az első Krónika-könyv, a Művészportrék. Úgy gondolom, hogy városi szinten osztatlan sikert aratott. Van anyagunk bőven, tehát még egy művészportrét össze tudnánk rakni, de amit nagyon szeretnék, az valóban az Arcok a városból megjelenése, ahol a lepkegyűjtőtől kezdve a thai masszázsos hölgyig, a tudóstól a csillagászig mindenféle emberrel találkoztunk. Elnézést a kifejezésért, de én magam is meglepődöm rajta, hogy micsoda arcokat találunk az embereim a városban, és mennyi színes egyéniség lakik velünk. Visszamenőleg tizenvalahány évi anyagunk van, tehát azt gondolom, hogy a jelennek meg a jövőnek is egy dokumentáció lenne. Nagyon szívesen válaszolok mindenkinek, és köszönöm a hozzáállást az újsághoz az önkormányzat részéről, Zsolt részéről, Szabolcs részéről és a testület részéről is. Aki megkeres, annak igyekszem megfelelni és megoldást találni, hogy a kérése valamilyen formában megjelenjen az újságban. Tehát rajtunk, mint szerkesztőségen ez a dolog nem múlik, és itt értem Szabolcs felvetését is. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Én magam is köszönöm szépen Tanár úrnak, Zsoltnak a munkáját. Valóban értékes összegzéseket készít a lapszámokról. Az a kérésem, hogy Szabolcs felvetéseire is próbáljunk a következő időszakban reagálni. Ő ezt túldimenzionálja, illetve túldimenzionálnak érzi, de majd felvesszük azokat a beszélgetéseket, amelyeket én magam, vagy a város más vezetője folytat a főszerkesztővel, akár személyesen, akár telefonon, a lapszámok megjelenését illetően. Nem leszünk hosszasan együtt. Én akkor hallok az újságról, amikor Péter valamilyen okból felhív, én nem keresem a főszerkesztőt. Ez nem magyarázkodás, ez tény kérdése, ezt főszerkesztő úr is igazolhatja, ha akarja. Nekem nincs ilyen értelemben iránymutatás. Ami részünkről mennek hírek, események, döntések, amelyek becsatornázódnak a lapba, és a megfelelő munkatárs segítségével a helyükre kerülnek. Nagyjából ennyi a városvezetés vagy a polgármester feladata. Kevésbé érzem a formai megjelenése és statikussága miatt a mai felpörgött világunkban a közéleti események, viták lefolytatására alkalmasnak az újságot, akkor, amikor ennek olyan konkurenciája van, mint a Facebook. Azt gondolom, hogy ebben nagyon nehéz az újságnak részt venni, de ha vannak vélemények, elképzelések, vitaindítók, akkor azok jelenjenek meg a lapban. Ezeket nem hozzám kell eljuttatni, hanem a főszerkesztő úrhoz és ha ennek van helye a lapban, stílusát és fizikai megjelenését illetően is, azért tartjuk meg a lap színvonalát és hagyományait, akkor az megjelenik. De ez az én értelmezésemben az újságíró és elsősorban a főszerkesztő döntése. Nekem, ha valamivel vannak problémáim, azok sokkal inkább az arányok, amelyeket a korábbi ombudsman is említett. De el kell fogadnom, hogy mindenki nagyon szívesen látja gyermekét, családtagját egy-egy sportesemény, kulturális eseményen való megjelenés után elkészült közös felvételen. Sokan gyűjtik az újságot, elteszik azt, amiben a saját gyerek, unoka, satöbbi van, tehát van egy ilyen szerepe is a lapnak, és én magam sem akarom, hogy ez a hagyomány elveszzen belőle, de azt látom, hogy mind a kultúra, mind a sport olyan lapszámot kap, amely persze így is kevés, de mégis arányaiban véve egy kicsit sok, és akkor ezeknek a más típusú közéleti megjelenéseknek kevesebb helye van. Vannak kötelező dolgok, de már azt is lecsökkentettük, ami a képviselő-testületi határozatok megjelenését illeti. Az elmúlt időszak tapasztalata, hogy nem feltétlenül innen informálódnak az emberek, de nyilván jelentessük meg, mert kell egy összefoglalás, az is elvisz egy-két oldalt, még ebben a szűkebb terjedelmében is. Anyagi oldalról nem nagyon látok a lapszám növelésében nagy lehetőséget, mert ez egy jelentős kiadás a város szempontjából. Tehát megint oda jutunk, hogy itt vagyunk az őszi időszak elején, tehát meg kell pályáztassuk a folytatást,

és erre vonatkozóan majd a képviselő-testület dönt, illetve a kiadást is. Itt elsősorban a kapacitások azok, amelyek egy növekvő oldalszám esetében kérdést vet fel, hogy hogyan állnak rendelkezésre újságírói kapacitások, a másik, hogy ez milyen nyomdaköltség. Nyilván ezen az oldalon is többletköltséget generálhat, másrészt pedig a nyomdaköltségben mindenképpen. Az egy könnyebben és egyszerűbben fogható dolog. Nagyon szemfülesek ma már a nyomdák, mert euróhoz kötik a papír árát, a festéket, a nyomdaköltséget, tehát jó szerződéseket kötnek, mi meg ki vagyunk szolgáltatva annak, hogy egy viszonylag nagy sávon belül mozog az is, hogy a jelenlegi lapszámon hogyan tudjuk kiadni az újságot. Szerintem van egy kompromisszum a papírban, de ez talán már nyugvópontra került, úgyhogy Szabolcsot próbáljuk megnyugtatni, vagy éppen a polgármestert felidegesíteni. A tények majd eldöntik, hogy melyik irányba megy, mert azt gondolom, hogy neki ez jogos felvetése, ez az ő érzete, és nemcsak az övé, hanem másoké is, csak akkor lássuk és éreztessük, hogy ez hol és hogyan valósul meg a lapban, mert általánosságban lehet erről beszélni, csak azt gondolom, hogy egy idő után nem feltétlenül érdemes. Péter meg álljon rá, hogy a lappal kapcsolatos beszélgetéseinket rögzítsük, és azt Tanár úrnak adjuk át, hogy lássa, hogy a kettőnk közötti kommunikáció hogyan zajlik. Én ezt vállalom. Engem Péter hív fel, ha fel kell hívjon valami oknál fogva, de ezek sok esetben technikai dolgok szoktak lenni, és a legtöbb esetben meg valamelyik kollégám nógatása, hogy határidőben készüljön el az anyag. De azt gondolom, hogy ez nem az a felvetés, amit Szabolcs mond. Van a VERKA-nak a VERKALAP című újsága, tehát van ott alap, amire lehet építkezni. Nem mondom, hogy cikket átvenni, de még akár az is előfordulhat. A fiatalokat valahogyan be kell csatornázni, bár a fizikailag megjelenő újság nem a mai fiatalok sajtóterméke. Amikor hazamegyek egy HVG-vel vagy valamilyen hetilappal, és azt hétvégén egy kicsit, ha van időm, nézegetem, akkor azt mondja a gyerek, hogy ezt online is elő lehet fizetni, minek kell a papírt kinyomtatni, meg a papírért pénzt adni. Úgyhogy, ha az ő írásaik megjelennek az újságban, az jó, mert az idősebb generáció találkozik vele, és talán egy kicsit a fiatalabbak is fordulnak a lap felé. Fizikai megjelenését illetően nem annyira tudjuk ezt tőlük elvárni, de törekednünk kell rá. Köszönöm szépen Zsolt munkáját, legyen ez egy folyamatos kommunikáció, amivel jobbra tehetjük a lapot. Ez tipikusan egy olyan feladat, amiben mindig van hova fejlődni. Sosincs kész az újság, csak abba lehet hagyni a szerkesztését, mert a nyomda már szorít, és az idő benne van. Kicsit hasonlít ez a felsőoktatásban különböző beadandó dolgozatokhoz, vagy a szakdolgozat vagy diplomamunka témájához, azt is csak abbahagyni lehet. Mindig lehetne még tovább fejleszteni. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Átadom a szót Gáncs Gábor bizottsági tagnak.

Gáncs Gábor bizottsági tag: Köszönöm a szót. Úgy gondolom, hogy ez a döntés, amit hozott a bizottság, hogy Farkas urat bízunk meg ezzel a feladattal, ez jó döntés volt, és mindjárt az elején kapott is tanácsokat a polgármester úrtól, és Szabolcs képviselőtársamtól, ezért én is adnék egy tanácsot, hogy ne hallgasson senkire, adja önmagát. A megbízatás megvan, a felkérés megvan, tehát tessék nyugodtan kibontakozni. Véleményem szerint az elmúlt három lapszámban, ami megjelent ombudsmani tájékoztatóként, az nekem tetszett, színvonalas volt. Azt tudom mondani, hogy csak így tovább.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Köszönöm szépen. Egy-két dologra szeretnék csak reflektálni. A sajtóombudsman egy szuverén pozíció, szuverén egyéniség tölti be, nem kell elfogadnia sem az én véleményem, sem senki másét, nyilván olyan véleményt fog kialakítani, amelyet szeretne, tehát ilyen típusú nyomás biztos, hogy nincsen irányból. A kritikákat nyilván megfogalmazom, és a jövőben is meg fogom tenni, ahogy a múltban is megtettem, de ez azon értékrend következménye, amit hosszú ideje vallok és képviselek, ami egyébként ezzel kapcsolatban nem egyéni vélemény, hanem a helyi sajtókról kialakított, alapvetően szakmai véleményként elfogadható szakmai vélemény. Ennek azért elég komoly szociológiai,

tudományos háttere van. Egyébként pont az a Zsolt Péter médiaszociológus, aki az én előterjesztésem megírásában ebben segített, komoly tudással és ismeretekkel rendelkezik mind a helyi Krónika, mind az ország más sajtótermékeivel kapcsolatban is. Ez az egyik dolog, amire reagálni szerettem volna. A másik, hogy ne temessük a sajtótermékeket vagy az újságírást a Facebookkal szemben. Polgármester úr mondott valami hasonlót, hogy ma már nem tud a közéletre reflektálni olyan gyorsan egy sajtótermék, ahogy azt a Facebook meg tudja tenni. Ez kétségtelen, mivel felgyorsult a világ, átalakult, satöbbi. Az újságfogyasztás is átalakult, de azért Olaszországban egy kisvárosban, és nem Rómáról beszélek, hanem egy vidéki kisvárosról, ha annak a főterét megnézzük egy szombat délelőtt, a piacról hazaérkező korunkbeli házaspár leül a kávézóban, és a briós meg a reggeli kávé mellett újságot olvas. Ez a tipikus kép egy olasz kisvárosról. Politikai napilapot olvasnak, nem magazint, nem főzőcske-recepteket, hanem politikai napilapot. A mi generációnk és a gyermekeink nem nyomtatott sajtót olvasnak, de a sajtót olvassák. A fiam például Financial Times online előfizető, és kétségtelen, hogy Magyarország ilyen szempontból mintha más lenne a nyugati sajtófogyasztáshoz képest. Nekem sincsen már print-előfizetésem, de gondolkodom, hogy visszatérek rá. Szerintem a magyar újságfogyasztói kultúra is inkább a nyugati típusú sajtófogyasztás irányához fog igazodni. Mondom, a korábbi időszakhoz képest azzal az eltéréssel, hogy az is jelentősen átalakult, de ott azért ennek valamifajta hagyománya megmaradt, és szerintem ez nálunk is jó eséllyel vissza fog épülni. Úgyhogy van jövője egy ilyen sajtóterméknek is, csak szerintem a tartalmának is igazodni kellene azokhoz a követendő nyugati példákhoz, amiket mértékadó példának tekintek, akár helyi sajtó terén is. Ez alapvetően strukturális probléma, és lehet úgy is kezelni a dolgokat, hogy túldimenzionálom, de lehet úgy is, hogy más szempontok szerint alkotok véleményt.

Cserháti Ferenc polgármester: Azt is mondtam, hogy fontos, amiről beszélsz.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Abszolút. Azt is mondhatnám, hogy még korrekt is volt, amit mondtál, a véleményemmel kapcsolatban. Merev elutasításként is kezelhetted volna, ahogy azt Alpolgármester asszony több alkalommal megtette, tehát alapvetően erre a véleményre vagyok felkészülve. Szerintem lehet ezt más irányként is értékelni, nem feltétlenül a túldimenzionálás szempontjából megközelíteni. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem a Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság tagjait, aki elfogadja Farkas Zsolt önkormányzati sajtóombudsman által a Veresi Krónika újság 2026. június, július és augusztusi lapszámáról készített tájékoztatót, igennel szavazzon.

A Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 4 igen, 0 nem, 1 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

60/2026.(IX.16.) KKIB határozat

Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága Farkas Zsolt önkormányzati sajtóombudsman által a Veresi Krónika újság 2026. június, július és augusztusi lapszámairól készített tájékoztatót elfogadja.

Határidő: 2026. szeptember 16.

Felelős: elnök

- 10. napirendi pont: Gyenizse Felsőoktatási Tanulmányi Ösztöndíj – „Számítunk Rád” pályázat kiírása**
Előterjesztő: Szénás Zsoltné elnök

Szénás Zsoltné elnök: Ez egy viszonylag új pályázat, amit ez év februárjában fogadtunk el, és az év első félévében kiírtunk, valamint el is bíráltuk. Erre az évre 10 millió forint van a költségvetésben, az előző fordulóban 2.250.000 forintot használtuk fel. Javaslom, hogy a második félévre az előző megmaradt részt adjuk hozzá a keretösszeghez, így azt 7.750.000 forint keretösszegben javaslok megállapítani. A pályázat benyújtási határideje 2026. október 30. 12 óra. A pályázatokat a novemberi rendes ülésen bíráljuk el, és az elnyert támogatási összegek a döntéstől számított 30 napon belül lesznek egy összegben elutalva a nyertes pályázók részére. Van-e kérdés, hozzászólás? Átadom a szót Cserhádi Ferenc polgármesternek.

Cserhádi Ferenc polgármester: Azt szeretném kérdezni, hogy kell-e ennyire hosszú pályázatbeadási határidőt biztosítani? Nem akarok ebbe beleszólni. Lehet, hogy az értékelés is beleszámít, de tulajdonképpen már karácsony van, mire az ösztöndíjhoz hozzájut a hallgató. Ezt nyilván elnök asszony majd mérlegeli. Lenne néhány észrevételem a pályázati kiírással kapcsolatban. Azt írjuk, „Az elnyerhető ösztöndíj támogatás mértéke és folyósítása” cím alatt, hogy a Gyenizse Felsőoktatási Ösztöndíj elnyerhető összege 10-30.000 Ft/hó/fő, de azt nem írjuk le sehol a Pályázati felhívásban, hogy ez mely időszakra szól. Nincs benne, hogy 2025 szeptemberétől 2026 januárjáig szóló időszakra beszélünk, tehát összesen 5 hónapra. Javasolnám, hogy írjuk oda zárójelbe, hogy ezt az összeget ötször fogják megkapni, hogy egyértelmű legyen. A másik észrevételem az alatta lévő részben van. Nem tudom, azt a rendeletünkben határoztuk meg, hogy egy hallgató legfeljebb három szemeszterre pályázhat? Szerintem ez így igazságtalan, mert ha valaki alapképzésben vesz részt, ami általában hat-hét félév, ha mesterképzésben, az négy félév, ha pedig osztatlan képzésben, akkor az tíz vagy tizenkét félév. Ez nem ugyanaz egyik szempontból sem. A jelenlegi felsőoktatás háromosztatúságára vonatkozóan ez a legfeljebb három szemeszterben való részvétel szerintem így nem jó, lehet, hogy ezt differenciálni kéne. Mivel még az elején vagyunk, még úgysem vett részt senki háromszor, ezért ez még senkit nem korlátoz, de a jövőben azt javasolnám, hogy aki alapképzésben van, az három, aki mesterképzésben, az kettő, és aki osztatlanban, az mondjuk öt szemesztert lehessen. Legalább a képzési időszak felére pályázhasson, ha egyáltalán számára ez fontos. Mert így mindenkinek hármát adni, az mesterképzésben majdnem az egész képzési időszakot lefedi, az alapképzésben a felét, aki meg osztatlanban van, annak meg alig a harmadát. Tehát igazságtalan ez a rendszer, mivel elég sokan vannak osztatlanban. Például az orvosok, a jogászok, a pedagógusok is osztatlanban járnak. Persze még többen lehetnek alapképzésben, és sokan lehetnek, akik mesterképzésben vesznek részt. Szerintem ezt érdemes lenne differenciálnunk majd a rendelet esetleges módosításával. De ha ez a rendeletből jön, akkor most maradjon így, aztán nézzük meg mi van akkor, ha a rendszer feljebb megy, illetve mennyire rendszeresek a pályázók. Ezt az öt hónapot írjuk be valahova, hogy mindenkinek egyértelmű legyen, még annak is, mint amilyen én vagyok, hogy nem olvasom el a pályázati felhívás címét, és elbizonytalanodom. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Rendben. Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Köszönöm a szót. Vitáznék egy kicsit polgármester úr felvetésével, mert az eredeti elképzelés az volt, ha jól emlékszem, hogy négy szemeszterre szólt, de a bizottság végül lehúzta háromra. Egyébként az összeg is 10.000 és 50.000 forint között volt az eredeti javaslatban, még amit én megfogalmaztam, és ez lett 30.000 forintban maximalizálva, de ez szerintem részletkérdés. Az elképzelés az volt, teljesen függetlenül attól, hogy az egyetemi hallgató alapképzésben, mesterképzésben vagy osztatlan képzésben vesz részt, hogy összesen három szemeszter, a korábbi javaslat szerint négy szemeszter, keretében részesülhet városi ösztöndíjban. Azt, hogy ezt mikor veszi igénybe, az alapképzés folyamán, a mesterképzésben vagy az osztatlan képzésben, a képzés első időszakában vagy a végén, ez az ő döntése, illetve attól is függ, hogy mennyire tud sikeresen pályázni a rendszerben. Ezzel nekem semmilyen kifogásom nem volt. Sőt, a rendszer értékének tekintettem, ha valaki tavaly kezdte a mesterképzését, és így az alapképzés időszakában nem tudott részt venni ebben az ösztöndíjban, akkor

akár a teljes mesterképzés időszakában, ha megfelel a tanulmányi elvárásoknak, akkor akár városi ösztöndíjban részesülhet. Szerintem ezzel pont kinyitottuk a teret sokak előtt, és nem bezártuk, úgyhogy javaslom ennek fenntartását. Ha elmegyünk abba az irányba, hogy három helyett öt félévet finanszírozzunk, annak örülni tudok, de szerintem a három-négy félév teljesen korrekt, ha minden szempontot figyelembe veszünk. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Az jutott eszembe, hogy amikor tavasszal elbíráltuk a pályázatokat, akkor a differenciálás jelentett problémát, hogy mi alapján mondjuk, hogy 10.000 forintot, vagy 30.000 forintot kap, mert kértünk mellé egy ilyen szöveget. Szerintem itt a szempontrendszer, ami hiányos. Ezt majd megbeszéljük egymás között, mert ez nincs benne a pályázati kiírásban, és az elbírálásnál voltak kérdések, mert szinte mindenki egyformán kapott első körben. Tehát szerintem ez az, amin egy kicsit el kellene gondolkoznunk.

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tagnak.

Dr. Vaszkó Szabolcs bizottsági tag: Ezt akkor is megfogalmaztam kritikaként, hogy nem jó, ha nem differenciálunk. Az volt a többségi álláspont, hogy nincs olyan sok pályázó, a keretbe belefér, akkor kapjon mindenki egységesen, de ez szerintem nem jó üzenet. Igenis differenciálhatunk, és igenis szubjektív szempontok alapján differenciálhatunk. Nem fogunk tudni olyan objektív kritériumot kialakítani, illetve szerintem a mi szubjektív döntésmódunk kellően objektív alapokon nyugszik, hogy ennél igazságosabbat nem fogunk tudni megalkotni. Az egyetemek hallgatói értékelésében lévő problémát nem fogjuk tudni megoldani, de azt hiszem, hogy nem is a mi feladatunk, hogy azt a problémát kezeljük, hogy mondjuk egy orvosi egyetemen, vagy egy nehezebb szak általában alacsonyabb átlagát versenyeztetjük egy könnyebb szak könnyebben teljesíthető átlagával. Szerintem ez a rendszernek egy olyan adottsága, amit nem tudunk és nem is feltétlenül kell kezelnünk. De azokat a szubjektív elemeket, amelyeket a hallgatók leírnak a kis anyagukban, amit beadnak, hogy az átlagnál jobban teljesítek, és van egy konkrét célom, és ahhoz kérek támogatást, szerintem azt kifejezetten lehet és kell is értékelni, és eszerint kell is differenciálni a hallgatók között. És amikor megkapják a döntést, akkor ezt meg is kell fogalmaznunk, és el kell tudni mondani, hogy azért adtuk ezt, mert ezzel egyetértünk, és azért csak 10.000 forintot, mert ugyan a feltételeknek megfelelt, de ezen kívül más olyan értékelendőt nem találtunk a pályázatában, ami ezt feljebb tolta volna. Szerintem ezeket nyugodtan le lehet írni, és ez iránymutatás is a hallgatók felé, hogy a következő félévnel esetleg pontosabban írja le a célját, vagy olyan értéket mutasson be, amit a bizottság kellőképpen tud értékelni. Szerintem ez még az iránymutatás szempontjából is pozitív lehet. Macerás és időt igénylő feladat, de szerintem foglalkozunk ezzel. Köszönöm szépen.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. A bírálat során a számítás alapja a pályázat benyújtását megelőző félév súlyozott tanulmányi átlaga, tehát szempontként szerepel a rendeletben, valamint az is, hogy félévente legfeljebb három szemeszteren keresztül részesülhet, illetve az időpont is november 30-ig van benne a rendeletben. Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Csak azt szeretném mondani, hogy ennek még az elején vagyunk, és teljesen egyetérték Szabolccsal, ma ez egy ilyen nap, hogy a tanulmányi eredményen kívül nincs olyan nagyon objektív szempont, hiszen, ahogy elmondtad, az almát hasonlítjuk a körtével. Lehet, hogy egy orvosi szak nehéz, de lehet, hogy valaki egy olyan szakra jár, ami egyébként meg neki nehéz, de a közvélekedésben amúgy nem tartjuk olyan nehéz szaknak. De ez már önmagában szubjektív dolog, hogy mit tartunk nehéznek, meg mit nem. Valószínűleg, ahová nehéz bekerülni, azt önmagában nehéz elvégezni is, de remény szerint, aki bekerült, az talán alkalmas arra, hogy végig vigye. Szóval, azt olvastam ki a mondandódból, azon kívül, hogy szubjektíven lehet csak differenciálni a tanulmányi átlagon kívül, hogy ezt

akkor kell megtenni, ha meg kell tenni, tehát ha nincs elegendő pénz arra, hogy mindenki kapjon. Azt gondolom, hogy mindenképpen minden szempontból nem kell a bizottságnak megerőltetnie magát. Az is egy jó döntés, ha a kereten belül elosztjátok a pénzeket. Viszont ahhoz, hogy mindenki kapjon valamit, és nem kaphat mindenki egységesen mondjuk 30.000 forintot vagy 20.000 forintot, akkor persze választani kell, a rendeletbe kapaszkodva, elsősorban a tanulmányi eredmény szerinti differenciálást, de szerintem ezt akkor lehet eldönteni és látni, hogy feltétlenül kell-e és szükséges-e ez, ha a pályázatok számát és az igényelt összeg nagyságát meglátjátok ebből. Köszönöm.

Szénás Zsoltné elnök: Köszönöm szépen. Tulajdonképpen arra jutottunk, hogy nem módosítjuk a jelenlegi előterjesztést, és megnézzük, hogy jövőre kell-e ezen változtatni, illetve annyi módosítás legyen az adatlapon, hogy „Az elnyerhető ösztöndíjtámogatás mértéke és folyósítása” alcímnél a Gyenizse Felsőoktatási Ösztöndíj elnyerhető összege 10.000-tól 30.000 forint/hó/fő, öt hónapon keresztül, valamint a dátumban is ki lehet írni, hogy szeptembertől januárig. Van-e kérdés, hozzászólás? Nincs. Kérem, aki a 2026/2027. tanév I. félévre szóló Gyenizse Felsőoktatási Ösztöndíj- „Számítunk Rád” pályázat kiírását 7.750.000 Ft keretösszeggel történő kiírását elfogadja, kérem igennel szavazzon.

Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottság 5 igen, 0 nem, 0 tartózkodó szavazattal elfogadta az előterjesztést, és meghozta az alábbi határozatot:

61/2026.(IX.16.) KKIB határozat

- 1) Veresegyház Város Önkormányzata Képviselő-testületének Kulturális, Köznevelési és Ifjúsági Bizottsága 7.750.000 Ft keretösszeggel a 2026/2027. tanév I. félévre kiírja a Gyenizse Felsőoktatási Ösztöndíj – „Számítunk Rád” pályázatot, azzal a módosítással, hogy a Pályázati felhívás „Az elnyerhető ösztöndíjtámogatás mértéke és folyósítása” cím alatti mondat: A Gyenizse Felsőoktatási Ösztöndíj elnyerhető összege: 10.000 Ft – 30.000 Ft/hó/fő. kiegészítésre kerül: *(A folyósítás időtartama: 2026. szeptember – 2027. január hónapok, összesen 5 hónap.)*
- 2) A Bizottság felkéri az elnököt, hogy a pályázat kiírásáról intézkedjen.
- 3) A Bizottság a beérkezett pályázatokat a benyújtási határidő utáni rendes ülésen bírálja el.

Határidő: 2026. november 30.

Felelős: elnök

11. napirendi pont: Egyebek

Szénás Zsoltné elnök: Átadom a szót Cserháti Ferenc polgármesternek.

Cserháti Ferenc polgármester: Ahogy az EGYMI főigazgatójától is elhangzott, kénytelen-kelletlen ki kellett segíteni az EGYMI tanévének indulását egy helyiséggel, és erről szeretném tájékoztatni a bizottságot. Augusztus végén vált világossá, hogy az EGYMI Újiskola utcai épületével szemben lévő konténerkomplexum, amelyet a Tankerület tőlünk ingyenes használatra átadott telken valósított meg, nem kapja meg a használatbavételi engedélyét, illetve további két konténerrel ki kellene egészíteni ahhoz, hogy az összes óvodás csoport kijöjjön az iskola épületéből, ezért az óvodás csoportokat bent kellett tartani az épületben, konténert nem lehetett használatba venni, de eggyel több első osztály indult, és a Szivárvány tagozaton az enyhe értelmi fogyatékos gyerekek esetében egy öt fős első osztályt valahova el kellett helyezni. Abban maradtunk, hogy ez valamilyen fajta köznevelési intézményben kerüljön elhelyezésre. Az óvodavezetővel abban állapodtunk meg, hogy a Piros Óvodához tartozó, a Művelődési Ház és a Zeneiskola által használt Ella-ház közötti épület felajánlásával tennénk ezt meg. Ezt a Piros Óvoda ugye

fejlesztőhelyiségként, fejlesztőszobaként használja, tehát nem a csoportok elhelyezését hozza az óvodán belül hátrányos helyzetbe, és nyilván hiányzik az intézménynek, de a Tankerület vezetőjével abban maradtunk, hogy hat hónapos ingyenes használati megállapodást köt az óvoda, mert az óvoda az épület vagyonkezelője, és ezt a vagyonkezelői jogával élve teszi meg, azzal, hogy én, mint tulajdonos képviselője, ehhez hozzájárultam annak megfelelően, hogy ez az osztály elindulhasson. Úgyhogy most itt van egy átmeneti állapot, reméljük, hogy hamarosan megjönnek a konténerek, mert ott az volt a baj, hogy nem is érkezett konténer, illetve az új kormány leállította a konténerbeszerzést. Remélem, hogy újraindítják és megvalósul, valamint elhárulnak az akadályok is, ez elsősorban telekalakítási, Földhivatali problémákból adódik, és a letett konténerek használatbavételi engedélyt is kapnak, és remény szerint a tanév második feléve már ott fog tudni kezdődni. Akkor kimennek az óvodások az iskola épületéből a konténeres telekre, és a Köves utcáról be tud jönni ez az osztály az iskola épületébe. Mi azzal segítjük most a működést ebben a félévben, azon kívül, hogy nem kérünk ezért a helyiségért semmilyen használati díjat, a mérőórákat leolvastuk, a rezsit a Tankerület fizeti ebben az időszakban, mi annyit teszünk még hozzá, hogy az ételt kiszállítjuk, tehát a konténerből átvisszük minden nap a tízórait, uzsonnát és az ebédet ennek az öt főnek. Ezt a Városgazda Kft. vállalta és megoldja. Erről szerettem volna tájékoztatni a bizottságot. Remélem, hogy helyesen cselekedtünk Óvodavezető asszonnyal együtt, csak tudjatok róla, hiszen a képviselő-testület, illetve a bizottság gyakorolja alapvetően a tulajdonosi jogokat, és a két ülés között ebben döntenem kellett. Köszönöm szépen.

Szénás Zsolt elnök: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, hozzászólás? Ha nincs, akkor köszönöm szépen mindenkinek a munkáját és a részvételt.

Szénás Zsolt elnök több napirendi pont nem lévén 12 óra 09 perckor bezárja az ülést.

Kmf.

Szénás Zsolt
elnök

Vastag András
jegyzőkönyv-hitelesítő